

1965–1995

30
lat

WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERSKA W ZIELONEJ GÓRZE

WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERSKA W ZIELONEJ GÓRZE

1965 - 1995

ZIELONA GÓRA, 1995

OPRACOWAŁ ZESPÓŁ

PRINTED IN POLAND

ISBN 83-85911-15-4

ZDJĘCIA:

Kazimierz Adamczewski

Tomasz Gawalkiewicz

REDAKTOR NACZELNY WYDAWNICTWA

Andrzej Politowicz

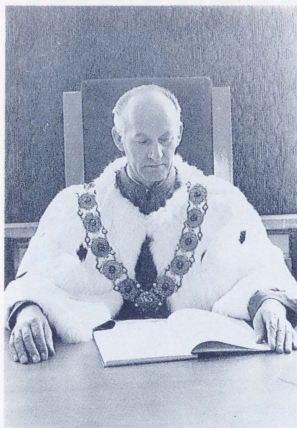
SKŁAD KOMPUTEROWY

Lucyna Chomicz

WYDAWNICTWO UCZELNIANE WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W ZIELONEJ GÓRZE

ZIELONA GÓRA – 1995. Nakład 500 egz. Format: B-5. Objętość: ark. wyd.: 5,25, ark. druk.: 5,75. Oddano do druku w kwietniu 1995 r.

Druk ukończono w maju 1995 r. Papier kredowy, 135 g; 70x100

Od lewej:

Jerzy Kołakowski

1965 – 1968

Kazimierz Bącal

1968 – 1972

Zygmunt Szafran

1972 – 1976

Od lewej:

Tadeusz Biliński

1976 – 1981

Michał Kisielewicz

1981 – 1987

Marian Eckert

1987 – 1990

dr hab. inż. STANISŁAW MISZTAŁ
prof. nadzw. W.S.I.
Prorektor d/s Nauki

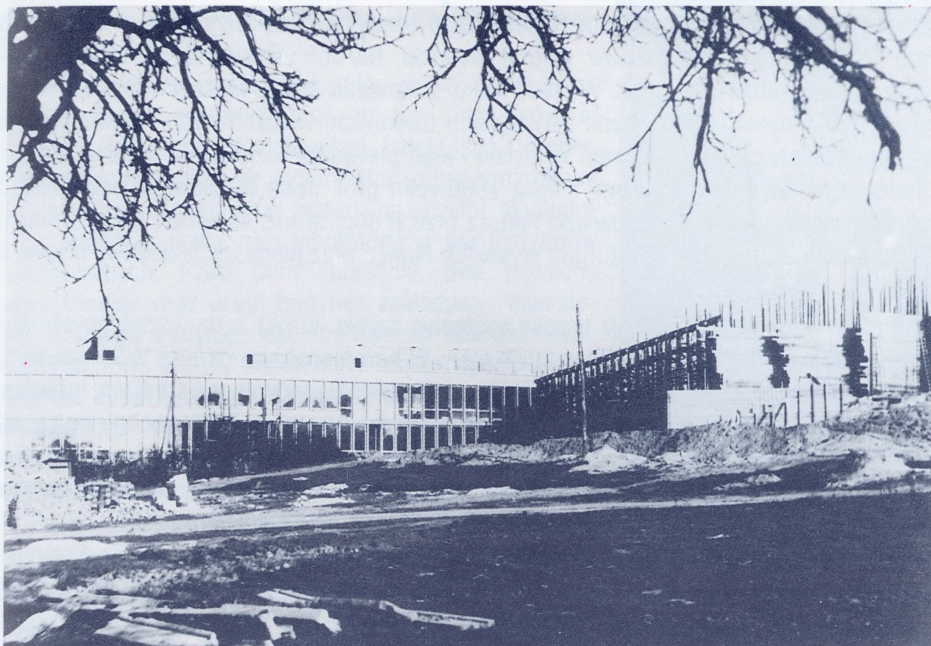
JM REKTOR
prof. dr hab. inż. MARIAN MIŁEK
prof. zw. w W.S.I.

dr hab. inż. JERZY BOLIKOWSKI
prof. nadzw. W.S.I.
Prorektor d/s Nauczania i Wychowania

ROZWÓJ UCZELNI W LATACH 1965 - 1995

Zamysł utworzenia w Zielonej Górze wyższej uczelni narodził się pod koniec lat pięćdziesiątych. Gazeta Zielonogórska od 1961 roku prowadziła kampanię prasową pod nazwą *Lubuska droga do uniwersytetu*. Akcja zyskała spore poparcie społeczne. W Zielonej Górze funkcjonował wcześniej punkt konsultacyjny Zawodowego Studium Administracyjnego Wydziału Prawa UAM i Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu, a później filologii polskiej, matematyki i fizyki Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu oraz stacjonarne Studium Nauczycielskie. Aktywna była grupa młodych naukowców skupiona wokół Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Początki tworzenia uczelni sięgają 1961 roku, kiedy rozpoczęła się budowa komple-

Budowa auli

su budynków przy ul. Podgórnej dla potrzeb przyszłej szkoły wyższej. W 1965 roku gotowy był już główny gmach dydaktyczny, sala gimnastyczna, dom studenta i stołówka. Pod koniec 1964 roku ówczesne władze wojewódzkie zdecydowały, że będzie to wyższa szkoła techniczna, regionowi doskwierał bowiem drastyczny brak kadr z wykształceniem technicznym, o wiele większy niż deficyt osób z wykształceniem humanistycznym. Warto podkreślić, że w województwie zielonogórskim (w dawnych granicach administracyjnych) w 1964 r. wśród ogółu zatrudnionych było jedynie 0,95 proc. pracowników z wyższym wykształceniem. W budowie obiektów i ich wyposażeniu pomagały zakłady pracy, miejscowe władze i społeczeństwo, świadcząc pomoc w pracach budowlano-montażowych i przekazując niezbędne do realizacji środki. Powołany 5 kwietnia 1965 roku Komitet Organizacyjny, któremu przewodniczył pierwszy rektor, doc. Jerzy Kołakowski, w ciągu kilku miesięcy wykonał niezbędne prace warunkujące uruchomienie uczelni: wyposażenie w sprzęt i aparaturę, zatrudnienie niezbędnej kadry, przeprowadzenie rekrutacji i egzaminów wstępnych. Wyższa Szkoła Inżynierska została powołana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1965 roku.

Wizyta pierwszego Rektora
prof. Jerzego Kołakowskiego w 1977 r.

W dniu 25 września odbyła się pierwsza na Ziemi Lubuskiej inauguracja roku akademickiego. Na studia dzienne immatrykulowano 120 studentów, a na wieczorowe – 90. W pierwszym roku istnienia WSI powołano jedyny Wydział Ogólnotechniczny, który prowadził dwa kierunki studiów inżynierskich: mechanika i elektrotechnika. Dziekanem został mgr inż. Jerzy Kulik. Dwa lata później w miejsce Wydziału Ogólnotechnicznego utworzono dwa wydziały: Mechaniczny i Elektryczny. Dziekanem pierwszego został mgr inż. Jerzy Kulik, a dziekanem Wydziału Elektrycznego – doc. dr inż. Antoni Wysocki. Na obu kierunkach kształcenia uruchomiono również studia zaoczne. W 1968 roku utworzono trzeci wydział – Budownictwa Lądowego, który rozpoczął kształcenie na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych na kierunku budownictwo. Organizatorem Wydziału i jego pierwszym dziekanem był doc. dr inż. arch. Tadeusz Maszkiewicz. Z dniem 1 lipca 1968 roku prof. Jerzy Kołakowski powrócił do Politechniki Częstochowskiej, a obowiązki rektora przejął doc. dr inż. Kazimierz Bącał. Zostaje oddana do użytku aula, hala laboratorium wysokich napięć oraz pierwszy zakładowy budynek mieszkalny.

W pierwszych latach istnienia uczelni następuje szybki wzrost liczby kształconych studentów – z 210 na początku do 1.700 w 1972 roku. W tym pierwszym okresie WSI była wyższą szkołą zawodową, posiadającą uprawnienia do kształcenia jedynie na studiach inżynierskich (I stopnia). W 1970 roku zostaje zniesiony podział wyższych szkół technicznych na *akademickie* i *zawodowe*. Otwiera to, począwszy od 1973 r., możliwość uzyskania uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich. W tym okresie wraz ze zwiększoną liczbą studentów konieczne stało się wybudowanie drugiego akademika.

Wraz z tworzeniem nowych kierunków kształcenia i uruchamianiem jednostek dydaktycznych następowało równoległe podjęcie prac naukowo-badawczych. Początkowo były to prace, które uczelnia realizowała głównie na zamówienia jednostek gospodarczych, szczególnie dla najbliższego regionu. Prace te, głównie o charakterze inżynierskim, pozwalały rozwiązać wiele istotnych problemów gospodarczych.

Realizacja tych prac odbywała się w oparciu o wieloletnie porozumienia o współpracy, na bazie których podpisywano umowy badawcze.

W 1969 r. powołano w uczelni Zakłady Doświadczalne, które spełniały rolę koordynatora badań prowadzonych na zlecenie przemysłu.

Zasadnicze zmiany zaczynają się w 1972 roku. Funkcję rektora obejmuje prof. dr hab. inż. Zygmunt Szafran z Politechniki Wrocławskiej. Dzięki jego talentom organizatorskim udało się wykorzystać dobrą koniunkturę dla inwestycji. Rośnie baza materialna uczelni. Wybudowano wówczas nową halę laboratoryjną dla instytutów mechanicznych, trzeci dom studencki, dwa pawilony namysłowskie oraz drugi budynek zakładowy. Inwestorem trzeciego budynku jest spółdzielnia mieszkaniowa. Rusza budowa Hotelu Asystenta i międzywydziałowego budynku dydaktycznego. Następuje szybki wzrost kadry umożliwiający od 1973 roku kształcenie studentów studiów dziennych według programu jednolitych studiów magisterskich. Liczba profesorów i docentów zwiększyła się do 22. Rok później następuje zmiana struktur organizacyjnych. Podstawową jednostką organizacyjną staje się instytut. Zarządzeniem Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 16 lipca powołano w uczelni 6 instytutów. Cztery z nich miały uprawnienia wydziałów. Instytuty Budownictwa i Elektrotechniki powstały z wydziałów o tej samej nazwie. Z Wydziału Mechanicznego utworzono dwa instytuty do prowadzenia dwóch kierunków kształcenia: *mechaniki* oraz nowego – o nazwie *techniki wytwarzania*.

Rektor, doc. Kazimierz Bącal podczas aktu immatrykulacji

*Inauguracja roku akademickiego, połączona z uroczystościami X-lecia WSI.
Wystąpienie inauguracyjne Rektora, prof. Zygmunta Szafrana*

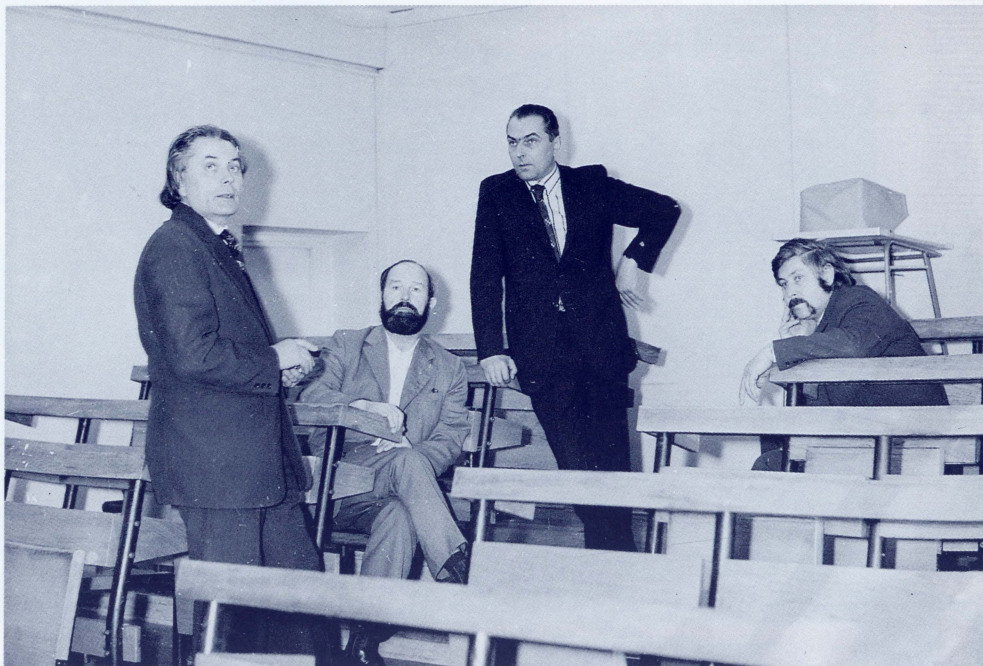
Do 1976 r. zawarto około 40 umów i porozumień o współpracy naukowo-badawczej. W tym okresie odnotowaliśmy dobre wyniki współpracy z:

- ☐ Lubuskimi Zakładami Aparatów Elektrycznych „Lumel” w Zielonej Górze,
- ☐ Dolnośląskimi Zakładami Metalurgicznymi w Nowej Soli,
- ☐ Lubuską Fabryką Zgrzeblarek Bawełnianych w Zielonej Górze,
- ☐ Hutą Miedzi w Głogowie,
- ☐ Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Metrologii Elektrycznej „Mera-Lumel” w Zielonej Górze,
- ☐ Zakładami Przemysłu Metalowego „Zastal” w Zielonej Górze,
- ☐ Kombinatem Budowlanym w Zielonej Górze,
- ☐ Przedsiębiorstwem Budownictwa Rolniczego w Nowej Soli,
- ☐ Lubuskimi Zakładami Termotechnicznymi „Elterma” w Świebodzinie,
- ☐ Szpitalem Wojewódzkim w Zielonej Górze,
- ☐ Wojewódzkim Zespołem Rehabilitacyjnym w Świebodzinie.

Do szczególnych osiągnięć tego okresu należy zaliczyć:

- ❑ opracowanie konstrukcji mierników elektrycznych dla trudnych warunków eksploatacji,
- ❑ opracowanie optymalnej technologii doglądania oscylacyjnego elementów ochronnych,
- ❑ opracowanie i wykonanie prototypów rozpórek chirurgicznych do leczenia skrzywień kręgosłupa,
- ❑ wyniki badań wpływu obciążeń dynamicznych na wytrzymałość i stateczność konstrukcji z uwzględnieniem czynników reologicznych włączając w to posadowienie obiektów na terenach eksploatacji górniczej i gruntach zaburzonych glacytektonicznie.

Na lata 1976-81 rektorem zostaje prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński. Następuje dalszy wzrost kadr naukowych. Uzyskanie statusu akademickiego w zakresie kształcenia czyni uczelnię bardziej atrakcyjną. Chętnie przenoszą się do Zielonej Góry pracownicy Politechniki Wrocławskiej, Poznańskiej, Szczecińskiej i Śląskiej. Dodatkowym walorem są ciekawe okolice, dobry klimat, łatwość uzyskania mieszkania, możliwość stworzenia zespołu naukowego. W tych czasach pracownie były wyposażone we względnie nowoczesną aparaturę. Następuje szybki rozwój naukowy własnej kadry. Mają miejsce pierwsze nominacje profesorskie (Andrzej Bydałek, Michał Kisielewicz, Marian Eckert, Tadeusz Biliński). W 1977 roku Ministerstwo zlikwidowało kierunek *techniki wytwarzania*, a oba instytuty mechaniczne połączono

20 lat temu. Od prawej: doc. Marian Eckert, doc. Henryk Maćkowiak, Rektor, prof. Zygmunt Szafran oraz mgr Mieczysław Florczyk

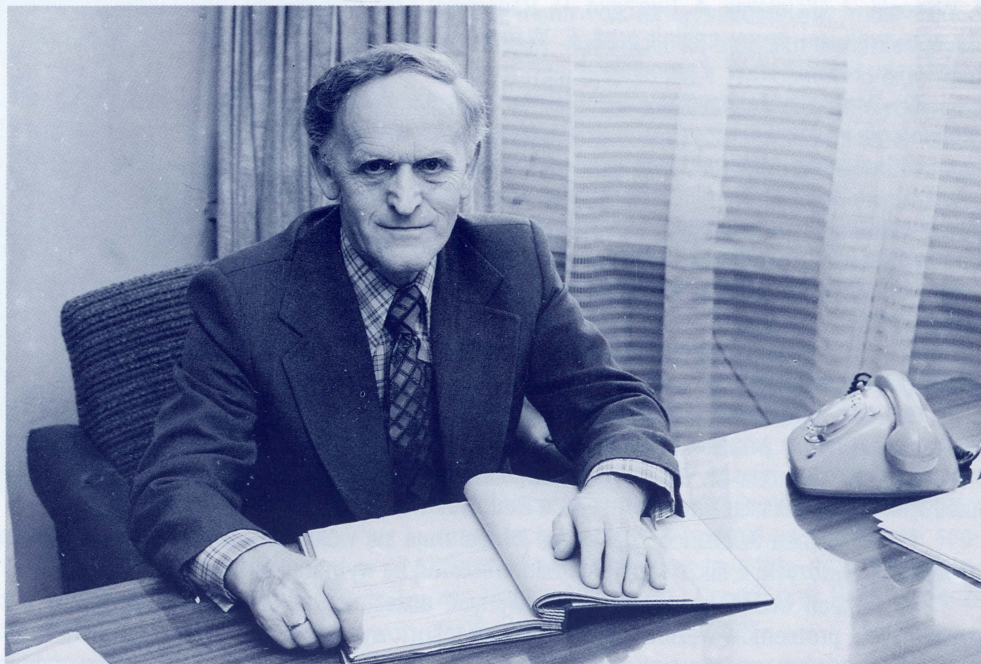

Wystąpienie inauguracyjne Rektora, prof. Tadeusza Bilińskiego

w Instytut Budowy Maszyn. Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii pełnił funkcję jednostki międzywydziałowej, natomiast Instytut Nauk Społecznych i Ekonomicznych, oprócz pełnienia takiej roli, spełniał faktycznie rolę wydziału, powierzono mu bowiem kształcenie na nowym kierunku *organizacja i zarządzanie przemysłem* na studiach dla pracujących. Utworzenie instytutów nie było zabiegiem jedynie formalnym. Głównym celem była realizacja zasady jedności dydaktyki i badań naukowych. W instytutach skupiono kadrę o zbliżonych zainteresowaniach naukowych, utworzono rady naukowe z udziałem ludzi nauki z innych ośrodków akademickich. Uczelnia została włączona do krajowego życia akademickiego. Oddano do użytku pawilon Instytutu Budownictwa, warsztat samochodowy, obiekt siłowni sportowej oraz pierwszy etap kompleksu Studenckiego Ośrodka Jeździeckiego w Raculce. Zakończono budowę Hotelu Asystenta, poprawiając w zdecydowany sposób warunki mieszkaniowe młodej kadry.

Wszystkie te zmiany – wzrost ilościowy i jakościowy kadry naukowej, nowe pomieszczenia dydaktyczne, modernizacja wyposażenia laboratoriów – miały zasadnicze znaczenie w procesie kształcenia studentów. Umożliwiły bowiem zaproponowanie większej ilości specjalności i specjalizacji.

W Instytucie Budownictwa od początku tworzyły się dwie grupy naukowe. Jedna (Z. Szafran, M. Kłapoć, L. Szeloch, A. Sokolski, St. Misztal, A. Matysiak) koncentrująca badania w problematyce *konstrukcji budowlanych i inżynierskich*, prowadziła

Twórca kierunku „inżynieria środowiska”, prof. Stanisław Kołaczkowski

kształcenie specjalistyczne w tym okresie wyłącznie na studiach inżynierskich. Organizacją kształcenia w drugiej specjalności – *organizacja i technologia budownictwa* zajmował się zespół pod kierunkiem J. Czachorowskiego i T. Bilińskiego.

W Instytucie Elektrotechniki od początku wyraźnie wyodrębniły się dwie grupy specjalizacyjne. Jedną, prowadzącą specjalność *automatyka i metrologia elektryczna*, tworzyli pracownicy, którzy przenieśli się z Politechniki Wrocławskiej i wrocławskiego Instytutu Automatyki Przemysłowej (A. Wysocki, J. Olejniczak, A. Buczytko, H. Podemski) oraz pracownicy OBR *Lumel* (H. Maćkowiak, Z. Lange). Pod koniec lat siedemdziesiątych dużą rolę w rozwoju tej grupy spełnił prof. F. Wagner. Drugą specjalność, nazywaną *elektrotechnika przemysłowa* tworzyli R. Branicki, Z. Drozdowski, Z. Guderski, F. Werner, W. Żarnowski.

Na Wydziale Mechanicznym do 1974 r. rozwijano dwie specjalności: *maszyny i technologia przeróbki plastycznej* oraz *obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn*. Po podziale Wydziału na dwa instytuty i dwa kierunki studiów obie specjalności znalazły się na kierunku *techniki wytwarzania* w Instytucie Materiałoznawstwa i Technologii Maszyn (Dyrektor – A. Bydałek). Drugi, Instytut Mechaniki i Konstrukcji Maszyn (Dyrektor – J. Aulich), poszukiwał dla kierunku *mechanika* specjalności, która byłaby zgodna z potrzebami przemysłu w regionie i zainteresowaniami studentów. Początkowo więc wprowadzono *maszyny włókiennicze*, później *maszyny i urządzenia przemysłu spożywczego*, a ostatecznie rozwinęła się i ugruntowała popularna wśród studentów specjalność *samochody i ciągniki*. Tworzą się zespoły badawcze w dziedzinie *technologii maszyn* (K. Bącal, A. Bydałek, F. Romankiewicz, S. Laber, nieżyjący już S. Ziółkowski, I. Dzwonnik) oraz *konstrukcji, eksploatacji maszyn i pojazdów* (F. Romanów, E. Walicki, R. Rohatyński).

Znaczące staje się zielonogórskie środowisko matematyków, skupione wokół M. Kisielewicza (M. Borowiecki, W. Sosulski), które wykształciło mocny zespół naukowy.

W 1977 roku został na studiach dziennych utworzony czwarty kierunek studiów – *inżynieria środowiska*. Jego organizatorem był prof. Stanisław Kołaczkowski, który przyszedł z Politechniki Poznańskiej w 1975 roku i w ciągu paru lat zorganizował podstawowe laboratoria i kadrę (A. Solski, H. Greinert, M. Graczyk, M. Gąsiorek, S. Gogolewski), kształcącą w specjalności *zaopatrzenie w wodę i unieszkodliwianie ścieków i odpadów*. Grupa pracowników została włączona do Instytutu Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

Po 1976 roku działalność badawcza koncentruje się wokół problemów naukowych z zakresu tematyki koordynowanej. Następuje specjalizacja zespołów badawczych, a także skupienie zainteresowań na wybranej tematyce.

W ramach badań centralnie finansowanych uczestniczymy w realizacji tematów z zakresu programów rządowych, programów badawczo-rozwojowych, problemów węzłowych, problemów resortowych MNSzWiT oraz resortowo-branżowych.

Większość prac realizowanych w ramach tematyki koordynowanej ma charakter użyteczny i w wyniku ich realizacji opracowano m.in.: analizatory właściwości energetycznych przebiegów odkształconych, mikroprocesorowe mierniki wilgotności temperatury, implantaty do operacyjnego leczenia skrzywień kręgosłupa, energooszczędne małowagarytowe elementy prefabrykowane dla budownictwa jednorodzinne.

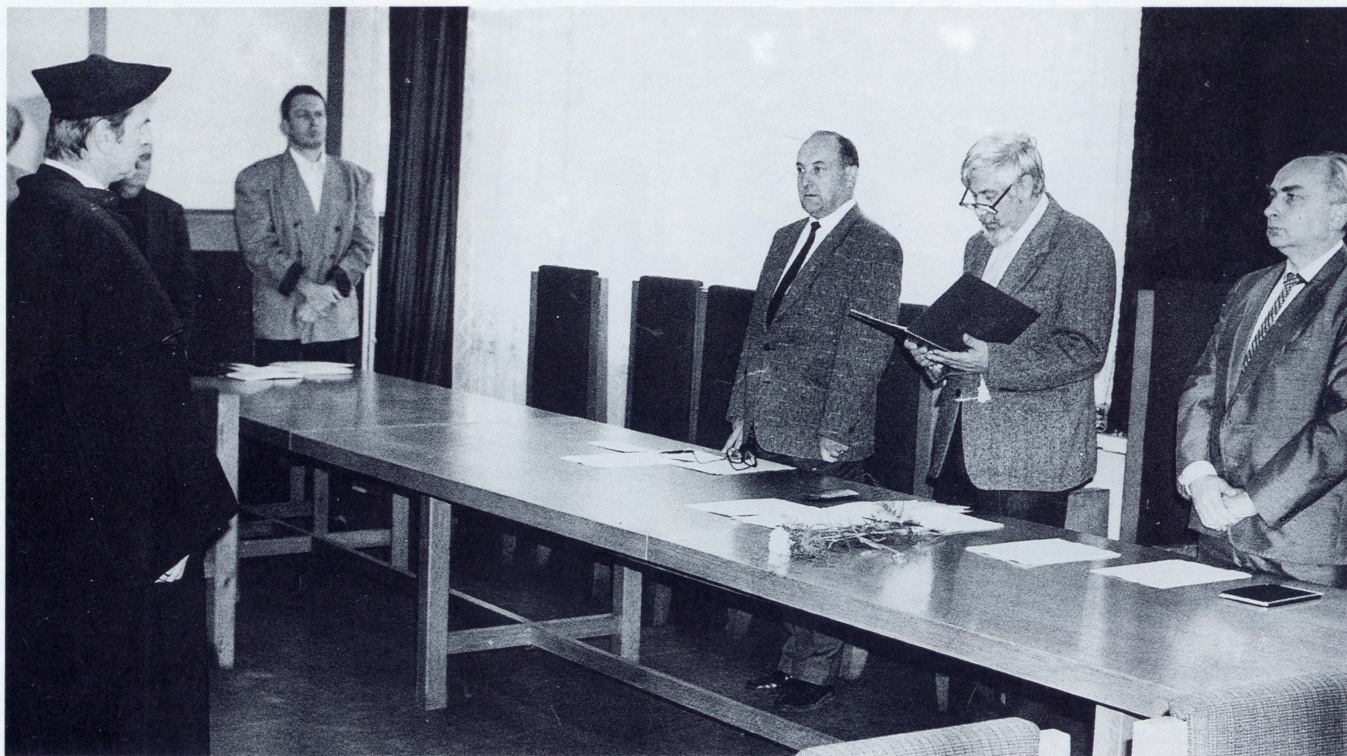

Rektor, prof. Michał Kisielewicz oraz Dyrektor Administracyjny, mgr Piotr Drzyzga podczas oddania do użytku budynku patronackiego

W latach 1981-90 w życiu uczelni dominują dwie tendencje. Jedną z nich jest szybki rozwój kadry. Doktoraty stają się „powszechne”, uzyskuje je przeważająca większość asystentów, wyraźnie wzrasta liczba habilitacji. Uczelnia pozyskuje wielu pracowników z innych ośrodków, m.in. z Poznania

Liczba studentów w roku 1978 znacznie się powiększyła, osiągając dotychczas maksymalny poziom ponad 3 100 osób. Następują zmiany w strukturze rodzaju studiów. Na studiach dziennych liczba studentów przekracza w 1978 r. półtora tysiąca osób i w tej wysokości utrzymuje się do 1981 roku. Natomiast na studiach dla pracujących w 1976 roku było ponad 1 700 osób i od tego roku liczba ta zaczyna spadać. Zanika zainteresowanie studiami wieczorowymi (ostatni nabór na tę formę studiów odbył się w 1976 r.), a na studiach zaocznych było w 1981 r. już poniżej tysiąca osób.

Kolejną cezurą w życiu uczelni staje się rok akademicki 1981/82. Odbyły się pierwsze wybory organów kolegialnych i jednoosobowych. Na rektora wybrany został prof. Michał Kisielewicz, który pełnił tę funkcję przez dwie kadencje. Zgodnie ze znowelizowaną ustawą o szkolnictwie wyższym zostaje przeprowadzona kolejna reorganizacja struktur. Podstawową jednostką organizacyjną staje się ponownie wydział. W uczelni powołano ich trzy: Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej, Elektryczny oraz Mechaniczny – z siedmioma instytutami specjalizacyjnymi oraz dwa instytuty międzywydziałowe: Matematyki, Fizyki i Chemii oraz Nauk Społecznych, Organizacji i Zarządzania.

Rektor, prof. Marian Eckert w asyście prorektorów – prof. Mariana Miłka oraz doc. Mikołaja Kłapocia wręcza akt powołania na stanowisko profesora Jerzemu Bolikowskiemu

przychodzi prof. Andrzej Stefański, z Wrocławia – prof. Edward Kempa i doc. Maciej Siwczyński, ze Śląska – doc. Marian Milek oraz doc. Leszek Czarniecki. Nominacje profesorskie otrzymują: Mieczysław Borowiecki, Antoni Matysiak, Franciszek Romanów. Rezultatem tego jest otrzymanie bezwarunkowych uprawnień do kształcenia specjalizacyjnego w instytutach, które otrzymywały je dotychczas warunkowo (*urządzenia sanitarne, samochody i ciągniki, konstrukcje budowlane i inżynierskie*). Wydział Budownictwa otrzymuje uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa. W okresie tym następuje dalszy wzrost bazy materialnej – zostaje oddana do użytku nowa stołówka studencka, mająca możliwość wydawania 1.400 posiłków, hala inżynierii środowiska oraz centralna stacja transformatorowa, porządkująca gospodarkę elektryczną na całym terenie uczelni.

Rok 1987 przynosi dalsze zmiany. Na kolejną kadencję rektorem zostaje prof. dr hab. Marian Eckert. Zostaje utworzony czwarty wydział - Podstawowych Problemów Techniki, w skład którego weszły dotychczasowe instytuty międzywydziałowe: Matematyki, Fizyki i Chemii oraz Nauk Społecznych, Organizacji i Zarządzania. Nowy wydział otrzymał prawo uruchomienia nowego kierunku studiów pod nazwą *podstawowe problemy techniki* w specjalności *matematyka stosowana*. Pierwsza rekrutacja na nowy kierunek odbywa się w 1987 roku. Rozwój naukowy kadry oraz dobre wyposażenie w sprzęt informatyczny pozwalają na uruchomienie na WPPT drugiego kierunku studiów dziennych - *organizacji i zarządzania przemysłem* (prowadzonego dotychczas tylko na studiach zaocznych na poziomie inżynierskim). Na rok akademicki 1990/91 przyjęto pierwszych 60 studentów. Zostaje rozpoczęta realizacja hali sportowej, a do użytku zostaje przekazany tak potrzebny międzywydziałowy budynek dydaktyczny, dzięki któremu zdecydowanej poprawie ulegają warunki kształcenia.

Rozpoczyna się w kraju transformacja systemowa. Zostaje uchwalona nowa ustawa o szkolnictwie wyższym, stanowiąca o autonomii i samodzielności uczelni. Obok wielu niewątpliwie korzystnych zmian, następuje proces stopniowej pauperyzacji środowisk akademickich, realnego spadku dotacji na szkolnictwo wyższe.

W grudniu 1990 r. rektorem zostaje wybrany doc. dr hab. inż. Marian Milek, pełniący tę funkcję dwie kadencje. Następują kolejne zmiany jakościowe. Obok dalszego wzrostu kadry naukowej (aktualnie uczelnia zatrudnia 19 profesorów z tytułem naukowym na podstawie mianowania, a dalszych 6 w drodze umowy o pracę, 30 mianowanych profesorów nadzwyczajnych oraz 20 na drugim etacie) – następuje eksplozja edukacyjna. Idzie ona w dwóch kierunkach: gwałtownego skoku w liczbie kształconych studentów z 1.400 w 1990 r. do 4,4 tys. aktualnie oraz różnorodności form kształcenia - studiów zawodowych, magisterskich i podyplomowych. Uruchomiono nowy kierunek studiów zawodowych - *informatykę* oraz przekształcono *organizację i zarządzanie przemysłem w zarządzanie i marketing*. Są to dwa najpopularniejsze kierunki studiów.

Wzrost ilościowy kadry naukowo-dydaktycznej, w tym samodzielnych pracowników naukowych oraz pozyskiwanie dla uczelni specjalistycznej aparatury naukowo-badawczej pozwolił na wykształcenie się zespołów badawczych stanowiących załączki szkół naukowych.

Po 1990 r. uczelnia realizuje prace badawcze w nowej strukturze badawczej, wykonując prace naukowe w ramach działalności statutowej, badań własnych oraz poprzez projekty badawcze.

Zmienia się też zewnętrzne oblicze uczelni. Zrezygnowano z użytkowania budynków przy al. Niepodległości. Wszystkie obiekty zostały skupione w kampusie uczelnianym na blisko piętnastohektarowym obszarze zlokalizowanym między ulicami Podgórną i Wazów. Oddano do użytku halę sportową o pełnych parametrach olimpijskich, na miejscu dawnej stołówki studenckiej wybudowano obiekt Wydawnictw, Zakładu Poligrafii i administracji centralnej. Wybudowano nową siedzibę Studium Języków Obcych, gdzie mieści się również Centrum Języka i Kultury Niemieckiej. W *łączniku bibliotecznym* znalazła się nowa siedziba Biblioteki Głównej. Wybudowano parking dla obsługi zwiększonej liczby studentów i pracowników oraz dla obsługi imprez odbywających się w hali sportowej, a także dla potrzeb Wojewódzkiego Centrum Egzaminowania Kierowców - łącznie z przejętym po PBO obiektem. Oddano do użytku magazyn centralny uczelni. Dla profesorów podejmujących pracę w uczelni oraz już zatrudnionej kadry wybudowano 24-mieszkaniowy budynek. Drugi znajduje się w realizacji. Zakończono zagospodarowanie terenu od strony północnej. Porządkowanie terenu objęło budowę nowych dróg dojazdowych.

Teren uczelni stał się jednym z ważniejszych centrów miejskich. W hali sportowej odbywają się krajowe i międzynarodowe imprezy sportowe, aula służy społeczności miejskiej jako miejsce koncertów, imprez artystycznych i estradowych.

Powstał Ośrodek Informatyki, jako jednostka międzywydziałowa, świadcząca usługi w zakresie:

- ☐ poczty elektronicznej,
- ☐ korzystania z komputerów funkcjonujących w sieci rozległej,
- ☐ przesyłania plików (danych) oraz wyszukiwania informacji o zasobach sieci rozległych.

Ośrodek Informatyki świadczy przede wszystkim usługi na rzecz innych jednostek organizacyjnych uczelni. Obsługuje również placówki szkolnictwa ponadpodstawowego oraz inne jednostki. Trwa budowa metropolitalnej sieci komputerowej w ramach współpracy z NASK (Naukowo-Akademicka Sieć Komputerowa), finansowanej przez Komitet Badań Naukowych. Powszechne stało się korzystanie z sieci INTERNET. Wyróżnikiem stworzonego systemu informatycznego jest powszechna, całodobowa dostępność pracowników i studentów do sprzętu oraz szerokie udostępnienie oprogramowania i literatury naukowej do prowadzenia procesu dydaktycznego i badań naukowych.

Biblioteka Główna, będąc jedyną w regionie placówką z księgozbiorem technicznym, pełni funkcję publicznej biblioteki naukowej. Jej zbiory to m. in. przeszło 110 tys. książek, 45 tys. mikrofisz czasopism zachodnich, 436 tytułów czasopism technicznych. Skomputeryzowany jest proces wypożyczeń, opracowania książek i opisów patentowych.

Z roku na rok rośnie liczba tematów badawczych, realizowanych na bezpośrednie zamówienie jednostek gospodarczych regionu. W 1994 r. wykonano ich 76.

Od 1977 roku na terenie Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze odbywa się corocznie unikalna w skali kraju impreza naukowa – Międzynarodowe Sympozja Naukowe Studentów i Młodych Pracowników Nauki, w której udział biorą – obok uczestników krajowych – młodzi ludzie ze Wschodu i Zachodu. Rozszerza się baza rekrutacyjna uczelni. Blisko połowa studentów pochodzi z terenów znajdujących się poza województwem zielonogórskim. Z tych względów w ciągu kilku ostatnich lat uczelnia stała się placówką ponadregionalną.

Te zmiany jakościowe upoważniły nasze środowisko do wystąpienia o zmianę statusu uczelni i przemianowanie jej na Politechnikę Zielonogórską.

W ostatnim okresie zamknął się pewien cykl historyczny, będący udziałem każdej uczelni i świadczący o tworzeniu tradycji akademickiej. Spośród absolwentów Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze zostali mianowani pierwsi profesorowie.

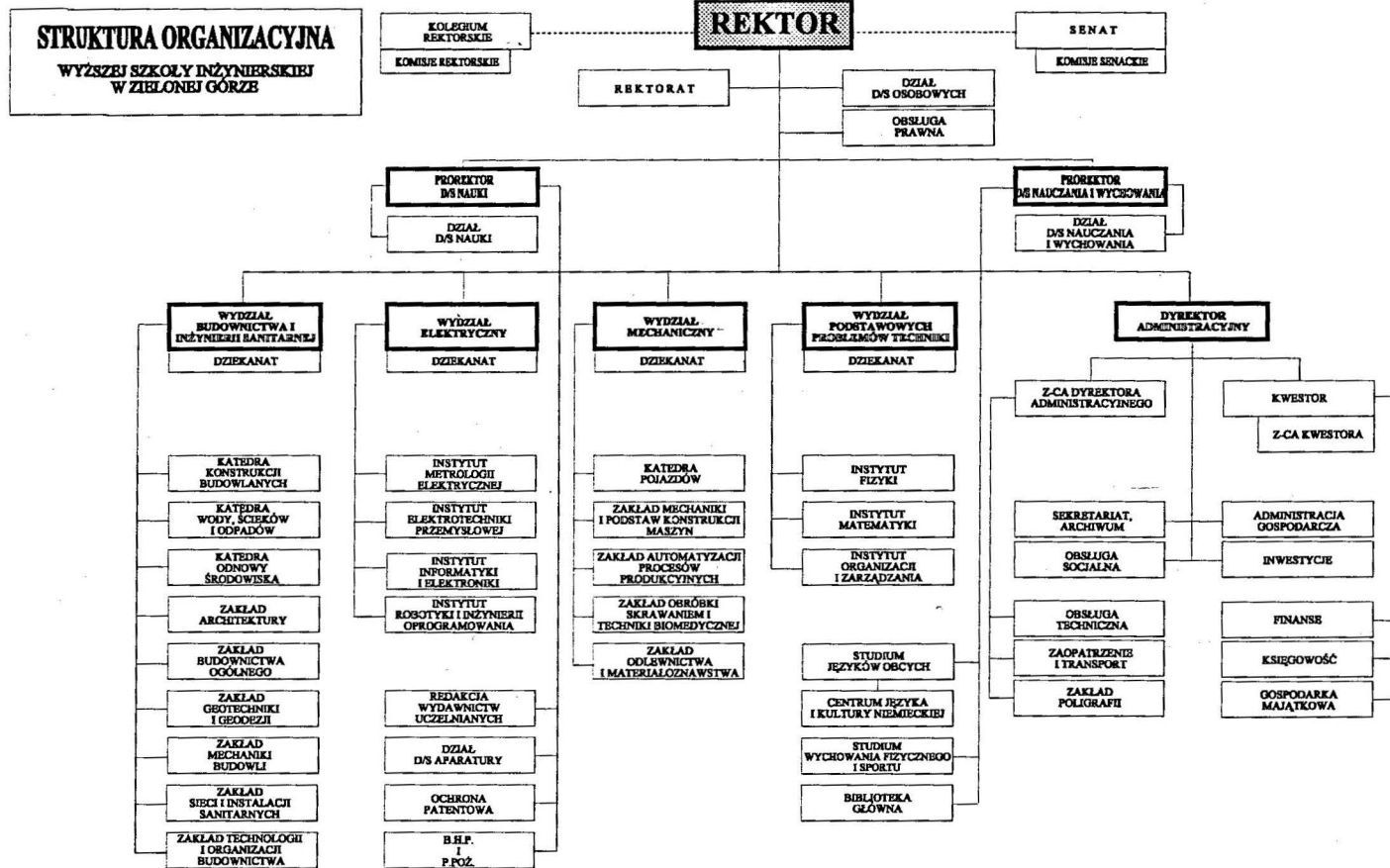

Wyższa Szkoła Inżynierska z lotu ptaka

WSPÓŁCZESNE OBLCZE UCZELNI

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

25

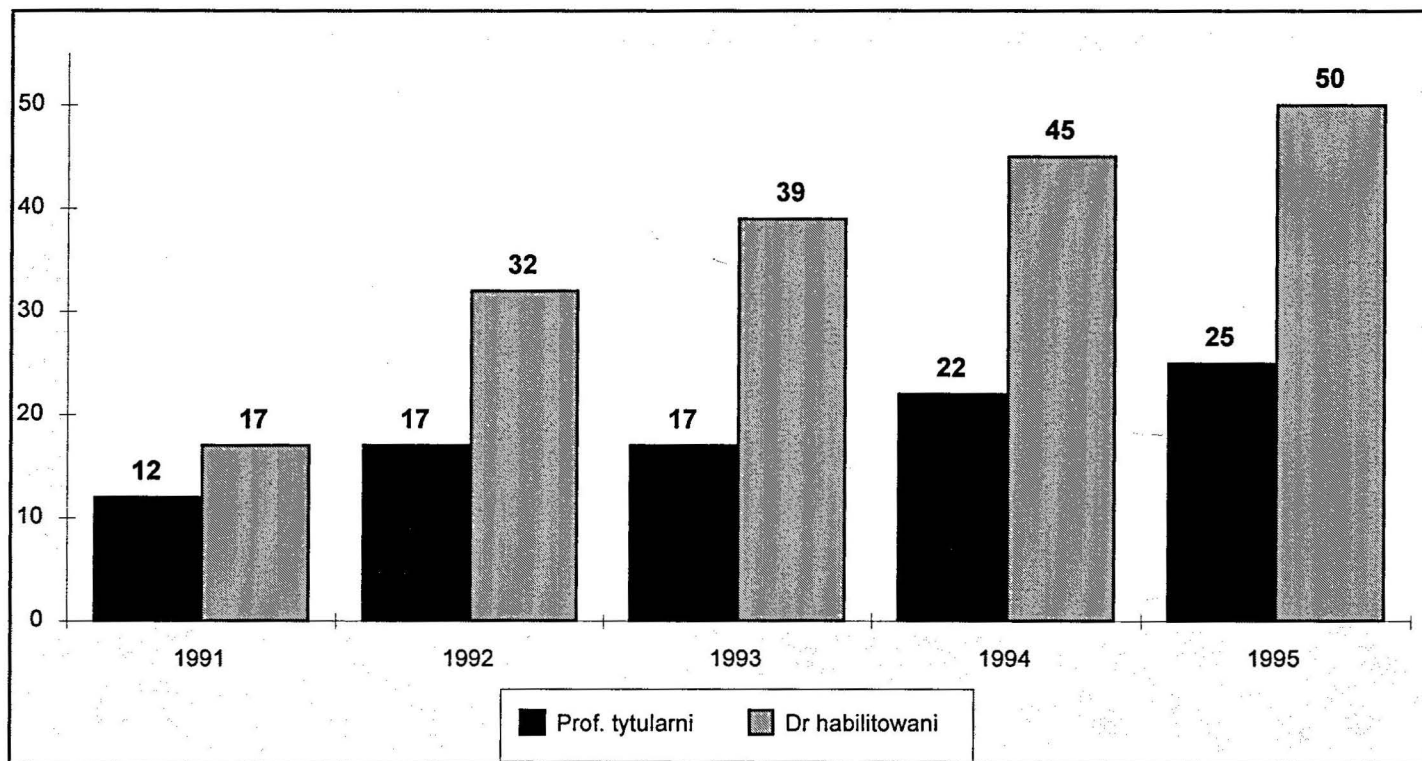
KADRA NAUKOWO-DYDAKTYCZNA

Aktualne zatrudnienie przedstawiają poniższe zestawienia:

Stan kadry na dzień 30 kwietnia 1995 r.

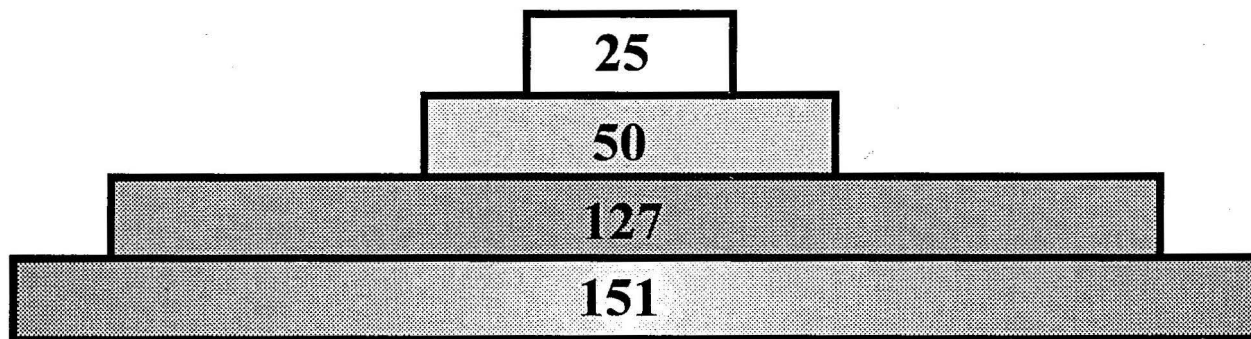
Lp.	Pracownicy	Stan osobowy		
		I etat	II etat	umowa-zlec.
1.	Profesorowie tytularni	19	6	0
2.	Doktorzy habilitowani	30	20	0
3.	Doktorzy	117	10	0
4.	Asystenci, lektorzy	108	—	0
5.	Starsi wykładowcy, wykładowcy	40	3	0
Razem		314	39	0
6.	Inżynierowie- techniczni	53	4	0
7.	Administracja + bibliotekarze	102	8	6
8.	Obsługa	85	3	86
Razem:		240	15	92
Ogółem:		554	54	92
Łącznie:		700		

Dynamika wzrostu kadry profesorów i doktorów habilitowanych w latach 1990-1995

KADRA NAUKOWO-DYDAKTYCZNA

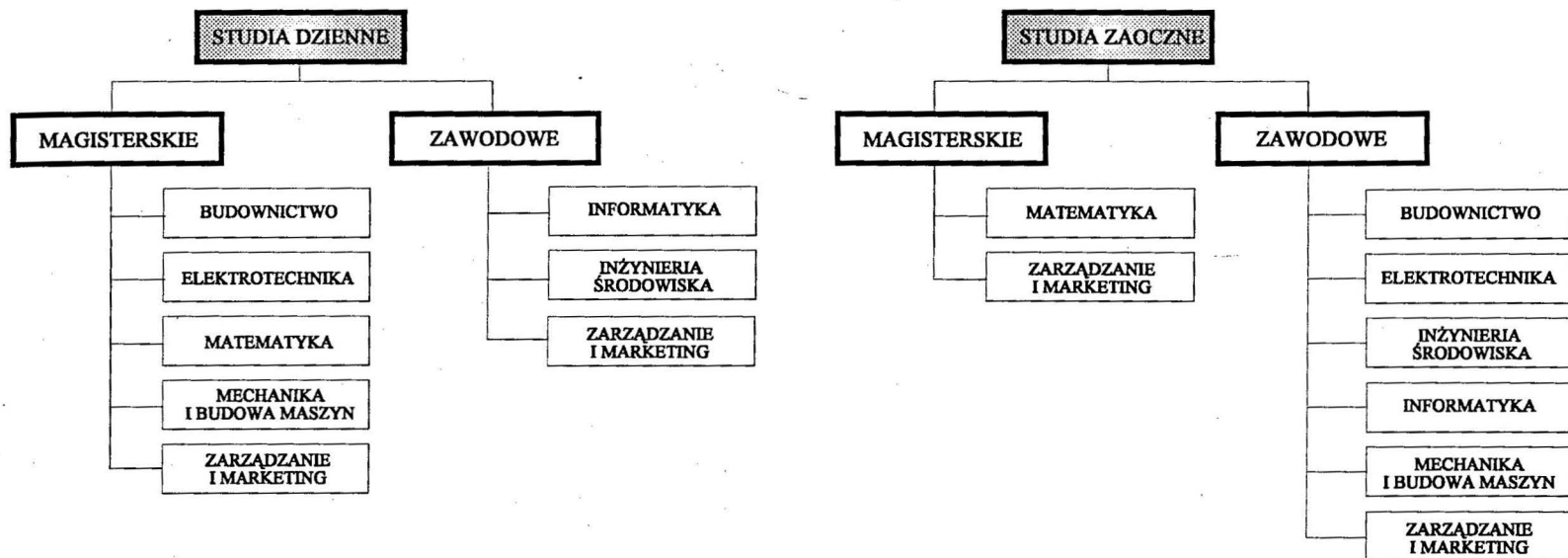
Struktura kadry naukowo-dydaktycznej wg stanu na dzień 30 kwietnia 1995 r.

- ☐ profesorowie tytularni
- ☐ doktorzy habilitowani
- ☐ doktorzy
- ☐ asystenci, lektorzy, wykładowcy

Kierunki kształcenia

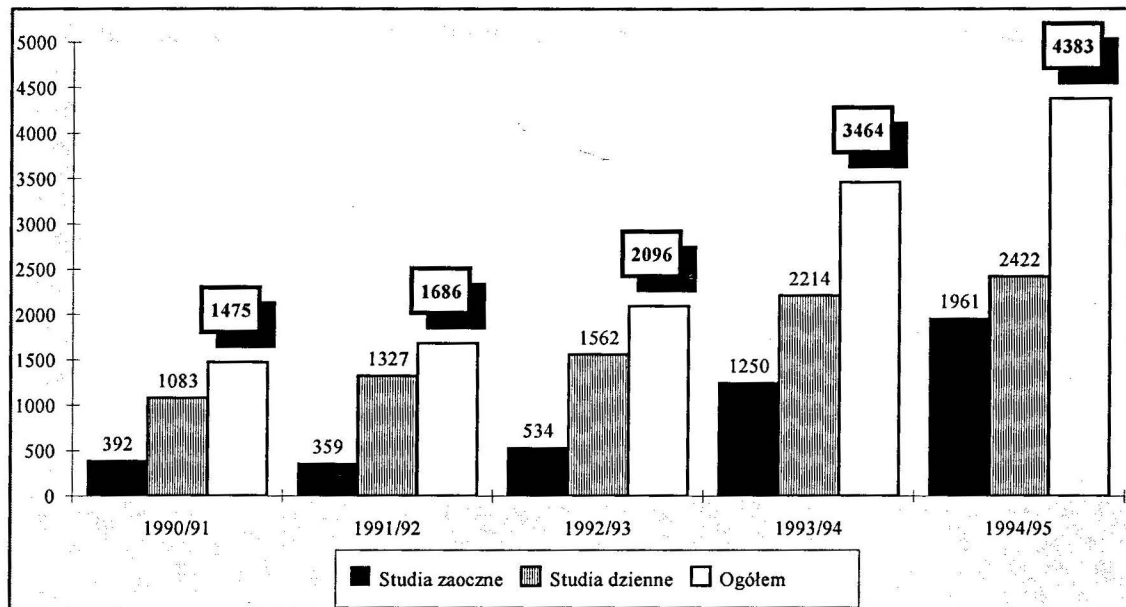
Aktualnie uczelnia prowadzi kształcenie na następujących kierunkach studiów:

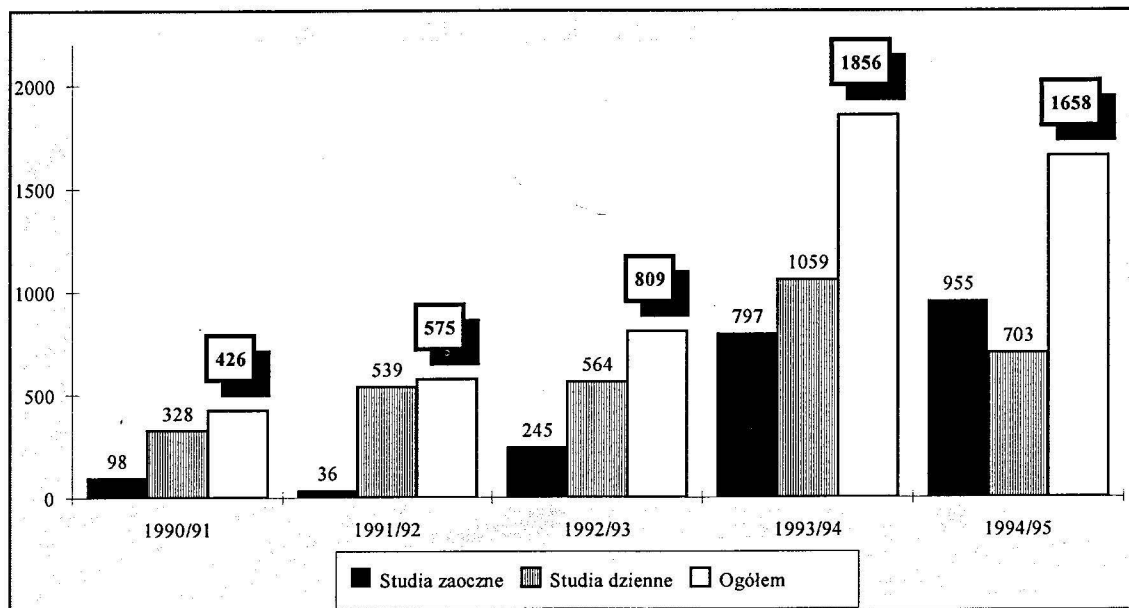
Liczba studentów wg stanu na dzień 1 stycznia 1995 r.

Rodzaj studiów	WYDZIAŁY				RAZEM
	Budownictwa i Inż. Sanitarnej	Elektryczny	Mechaniczny	Podstawowych Probl. Techniki	
Dzienne magisterskie	512	370	333	799	2 014
Dzienne zawodowe	53	312	0	43	408
Zaoczne magisterskie	0	0	0	409	409
Zaoczne zawodowe	228	545	243	536	1552
				OGÓŁEM	4 383

Dynamika wzrostu liczby studentów w latach 1990-1994

Dynamika wzrostu liczby osób przyjętych na studia w latach 1990-1994

Reprezentację studentów stanowi 24-osobowy Parlament Samorządu Studenckiego wybrany na okres 2 lat. Koordynuje on działalność organizacji studenckich oraz wspólnie ze specjalistą d/s kultury studenckiej organizuje działalność kulturalną na uczelni. Do ciekawych form działalności kulturalnej należy – obok działalności dwóch klubów studenckich – zespół teatralny, zespół radiowęzła, zespół organizujący akademickie koncerty muzyki symfonicznej w auli WSI, zespół organizujący ogólnopolski przegląd piosenki turystycznej itd.

Bardzo silnie rozwinięta jest działalność 16 studenckich kół naukowych, w szczególności kół: architektury i konserwacji zabytków, inżynierii materiałowej, „Zachodniej Unii Przyrodników”, automatyzacji napędu elektrycznego, biomechaników, eksploatacji maszyn, automatyków, Ost-West-Management, komputerowego wspomaganie prac edytorskich, systemów zarządzania przedsiębiorstwem, CİNTEP (Centrum Informacji Naukowej, Technicznej, Ekonomicznej i Patentowej), systemów zarządzania jakością, systemów informatycznych, konsultingu.

Ruch kół naukowych współdziała w organizowaniu corocznych Międzynarodowych Sympozjów Naukowych Studentów i Młodych Pracowników Nauki. Uczestnicy zgłaszają corocznie około 200 referatów z 40-45 ośrodków akademickich z 10-12 krajów Europy. Obrady, odbywające się w 5-7 sekcjach, dają studentom jedną z niewielu możliwości przedstawienia prac realizowanych m.in. w kołach naukowych i jednocześnie opublikowania tych prac w materiałach konferencyjnych.

Dynamicznie rozwinięta się działalność sportowa. Około 600 studentów uczestniczy w zajęciach 14 sekcji AZS – np. w sekcji kulturystyki 120, jeździectwa 80 itd. Rozgrywane są w poszczególnych dyscyplinach sportowych mistrzostwa grup studenckich. Tak duży rozwój sportu uczelnianego jest możliwy dzięki doskonałej bazie sportowo-rekreacyjnej.

Studenckie Studio Radiowe „Śrubka”

Od 1990 r. Uczelnia realizuje prace badawcze w nowej strukturze badawczej, wykonując prace naukowe w ramach działalności statutowej, badań własnych oraz poprzez projekty badawcze.

W ostatnich latach odnotowaliśmy wzrost dotacji na działalność statutową i badania własne. Ilustrują to poniższe tabele.

Dotacja na działalność statutową ogółem (w mln zł)

rok	1991	1992	1993	1994
kwota	770	2 455	2 357	3 182

Działalność statutowa na wydziałach (w mln zł)

Rokwydział	WBIIS	WE	WM	WPPT
1991	104	413	396	535
1992	301	979	940	1 269
1993	110	559	537	725
1994	255	504	484	653

Dotacja na badania własne ogółem (w mln zł)

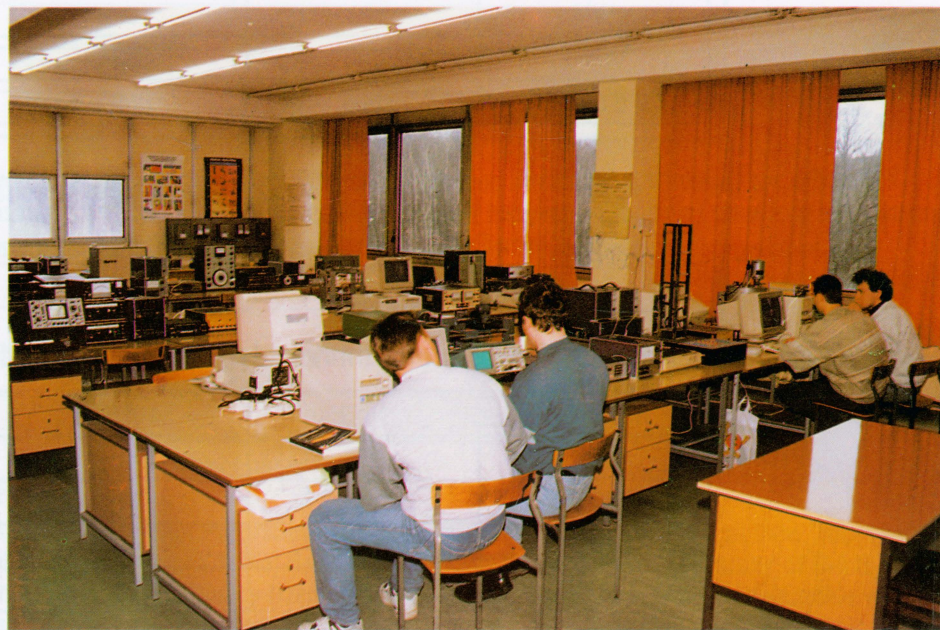
rok	1991	1992	1993	1994
dotacja	2 303	746	2 087	3 070

Liczba prac własnych realizowanych w WSI

rok	1991	1992	1993	1994
liczba prac	46	64	19	63

W finansowaniu badań największy udział ma Wydział Elektryczny, jako jednostka zakwalifikowana przez Komitet Badań Naukowych do kategorii B, podobnie jak Wydział PPT. Wyniki prac naukowych realizowanych w ramach działalności statutowej prezentowane były przez pracowników uczelni na licznych konferencjach krajowych i zagranicznych. Realizacja prac statutowych przyczyniła się do powstania wielu projektów konstrukcyjnych, zbudowania stanowisk badawczych, pozyskiwania cennej aparatury naukowo-badawczej, a także finansowania współpracy międzynarodowej, która była kontynuacją wcześniej nawiązywanych kontaktów naukowych.

Badania własne realizowano w zespołach badawczych pod kierunkiem pracowników naukowych określonych specjalizacji naukowych. Są to badania, które służą głównie rozwojowi naukowemu młodej kadry. W ramach tych badań wielu pracowników przygotowuje rozprawy doktorskie i habilitacyjne. Badania te służą również rozwojowi szkół naukowych. Uczelnia realizuje również projekty badawcze (tzw. granty), które posiadają wysoką rangę naukową i świadczą o prestiżu ich wykonawców.

Laboratorium Cyfrowych Systemów Pomiarowych

Projekty badawcze w latach 1991-1994 (w mln zł)

Wydział/rok	1991	1992	1993	1994
WBiIS	120	213	143	122
WE	175	273	772	739
WM	70	0	0	301
WPPT	143	503	432	421
O g ó ł e m	508	989	1 374	1 583

Współpraca Uczelni z jednostkami gospodarczymi odbywa się nadal poprzez umowy bezpośrednie, które są ukierunkowane na rozwiązywanie konkretnego problemu (niekiedy o mniejszej wartości badawczej, ale istotnej z gospodarczego punktu widzenia zlecniodawcy).

Inna forma kooperacji odbywa się w oparciu o tzw. projekty celowe, które są bardzo ważne dla zlecniodawcy i wykonawcy (rozwiązane najczęściej w cyklu wieloletnim).

Prace badawcze realizowane na zamówienie jednostek gospodarczych w latach 1991-1994 (w mln zł)

Wydział/rok	1991	1992	1993	1994
WBiIS	256	345	692	1 462
WE	187	30	270	2 388
WM	164	77	159	523
WPPT	18	105	0	0
O g ó ł e m	625	557	1 144	4 503

WSI prowadzi bardzo szeroką i efektywną współpracę zagraniczną, którą ilościowo w okresie 1991 do 1994 ilustrują poniższe tabele:

Przyjęcia gości zagranicznych w latach 1991-1994

Rok	liczba osób	Ogółem	w tym na koszt strony polskiej
1991		105	38
1992		184	168
1993		174	158
1994		230	168

Wyjazdy pracowników WSI w latach 1991-1994

Rok	liczba wyjazdów	Ogółem	w tym na koszt strony polskiej
1991		71	33
1992		82	47
1993		120	98
1994		107	91

Różnorodność form współpracy mogą charakteryzować poniższe przykłady.

Trzyletni program TEMPUS JEP 0449. Advanced Computing Education Programme pozwolił na uruchomienie kierunku studiów *informatyka*. Kilkunastu pracowników odbyło w ramach programu długookresowe studia w Wielkiej Brytanii (University of Manchester, University of Bristol) oraz Portugalii (Uniwersytety w Bradzie i Aveiro). W wyniku kontynuowania tej współpracy trzech pracowników uczelni wykonuje prace doktorskie w Wielkiej Brytanii, a zespół realizuje w ramach działalności umownej prace badawcze na zlecenie ośrodków brytyjskich (Uniwersytetu w Bristolu oraz UMIST w Manchester) oraz francuskich (we współpracy z firmą SGS Thomson Microelectronics (Francja, Singapur).

Podczas posiedzenia Senatu, prof. W. Fechner, Prezydent FH Würzburg-Schweinfurt otrzymał z rąk Wojewody Medal „Za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego”

Wspólny program WSI oraz PTH Eindhoven dotyczący *Centrum Komputerowego Wspomagania Prac Inżynierskich* doprowadził m.in. do realizacji w WSI laboratorium, finansowanego przez rząd holenderski w wysokości ok. 1 mln guldenów (ok. 0,5 mln dolarów). Pracownicy uczelni, przeszkoleni w Holandii prowadzą w tym laboratorium zajęcia nie tylko ze studentami, lecz również z pracownikami zakładów pracy regionu. Obecnie trwają uzgodnienia dotyczące rozwinienia programu pt. ZELOCAM.

Kontynuowana jest wieloletnia tradycyjnie dobra współpraca w TU Ilmenau, gdzie pracownicy WSI wykonują m.in. „prace na stopień”. W WSI pracuje kilku profesorów i doktorów, którzy habilitacje i doktoraty realizowali w TU Ilmenau.

W ostatnim okresie czasu rozwinęła się intensywna współpraca z uczelniami Bawarii. Z tymi uczelniami (głównie FH Schweinfurt-Würzburg-Aschafenburg) realizowany jest program OST-WEST-MANAGEMENT,

wspierany finansowo przez Ministerstwo Gospodarki Bawarii. Celem programu jest szukanie możliwości kooperacyjnych przedsiębiorstw polskich i bawarskich. Formą realizacji programu są coroczne konferencje w Rydze. Podczas ostatniej konferencji uczestniczyli przedstawiciele siedemdziesięciu polskich firm. W wyniku tych kontaktów powstało kilkanaście umów produkcyjnych. Powstałe Towarzystwo Polsko-Bawarskie umożliwiło m.in. realizację dla stukilkudziesięciu studentów praktyk produkcyjnych w zakładach bawarskich.

W WSI znajduje się filia EIPOS (Europeisches Institut für Postgraduale Bildung) współpracująca z TU Dresden, szczególnie w zakresie kształcenia pracowników zajmujących się ochroną środowiska, co jest bardzo doniosłym problemem po obu stronach Odry.

Uczelnia podpisała umowę o współpracy z francuską Federacją Uniwersyteckich Instytutów Technicznych w zakresie organizacji kształcenia w specjalności *zarządzanie podmiotami gospodarczymi*. Na mocy tej umowy, Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze uruchomi przy pomocy strony francuskiej:

- ☐ w roku akademickim 1994/95 licencjat *organizacja i zarządzanie małymi i średnimi przedsiębiorstwami* na kierunku *zarządzanie i marketing*,
- ☐ w roku akademickim 1995/96 studium podyplomowe w zakresie *organizacji i zarządzania* (kształcące również absolwentów innych kierunków studiów).

Po utworzeniu TU Cottbus reaktywowano współpracę Wydziału Budownictwa WSI z partnerem niemieckim. Ze względu na bliskość obu uczelni i ich położenie w jednym euroregionie, współpraca z TU Cottbus powinna się rozwinąć w najbliższym czasie w sposób najbardziej dynamiczny.

Przedstawione przykłady nie wyczerpują wszystkich zagadnień dotyczących współpracy z zagranicą. Reaktywowane są kontakty z uczelniami w Kijowie, Odessie oraz Mariupolu.

WSI w Zielonej Górze zajmuje powierzchnię 14,5 ha. Na tym terenie skupione są wszystkie obiekty uczelni, z wyjątkiem Ośrodka Jeździeckiego w Raculce.

Wykaz obiektów uczelni

Lp.	Rok budowy	Nazwa obiektu	Kubatura ³ w m	Powierzchnia ³ netto w m
1.	1964	Budynek Główny, A-0	16 200	3 480
2.	1964	Dom Studencki nr 1, C-1	14 452	3 928
3.	1964	Sala gimnastyczna, A-1	2 646	507
4.	1968	Hala laboratoryjna WE, B-5	4 308	1 191
5.	1968	Aula, A-3	6 912	1 037
6.	1969	Dom mieszkalny nr 1	5 885	1 862
7.	1971	Dom studencki nr 2, C-2	14 148	4 430
8.	1971	Stacja TRAFO nr 1	286	99
9.	1973	Łącznik administracyjny, A-5	1 184	427
10.	1974	Pawilon namysłowski, B-3	2 734	697
11.	1974	Dom mieszkalny nr 3	5 885	1 862
12.	1974	Pawilon WB, B-2	2 734	697
13.	1975	Hala laboratoryjna WM, B-4	26 149	4 298
14.	1975	Dom studencki nr 3, C-3	18 371	5 040
15.	1977	Dom Pracownika, C-0	14 156	4 459

c.d. tabeli na następnej stronie

16.	1977	Studencki Ośrodek Jeździecki	2 624	689
17.	1979	Hala laboratoryjna WB, B-2	5 950	1 023
18.	1980	Boisko gimnastyczne przy DS3	0	0
19.	1981	Studencki Ośrodek Jeździecki	2 304	640
20.	1981	Warsztat Samochodowy, W-1	809	189
21.	1984	Domek kortowy	37	14
22.	1985	Stołówka akademicka, C-4	10 888	2 015
23.	1986	Hala Inżynierii Środowiska, B-7	9 076	1 950
24.	1986	Główna Stacja Rozdzielcza	1 461	348
25.	1987	Kort tenisowy przy DS2	0	0
26.	1987	Boisko gimnastyczne na osiedlu	0	0
27.	1989	Budynek dydaktyczny, A-2	45 856	10 864
28.	1992	Zaplecze gospodarcze (bud. po PBO)	3 052	1 144
29.	1992	Hala sportowa, B-6	25 157	3 050
30.	1994	Wydawnictwa, Poligrafia i administracja, A-4	5 700	1 314
31.	1994	Budynek mieszkalny ul. Z. Szafrana	10 720	2 796
32.	1994	Magazyn Główny	6 163	1 118
33.	1994	Łącznik Biblioteka Główna	5 073	1 200
34.	1994	Studium Języków Obcych (CJiKN)	6 753	1 637
	R a z e m		277 673	64 005

Nowa siedziba Studium Języków Obcych. W głębi budowa domu dla kadry

Obiekty kubaturowe uczelni zajmują łącznie 64.000 m² powierzchni użytkowej w tym:

- ❑ powierzchnia dydaktyczna – 24.256 m²
- ❑ powierzchnia obiektów socjalno-bytowych – 20.204 m²
- ❑ powierzchnia rekreacyjno-sportowa – 6.693 m²
- ❑ powierzchnia administracyjna 2.865 m²
- ❑ powierzchnia zaplecza techniczno-gospodarczego 3.702 m²

Z powyższego wynika, że powierzchnia dydaktyczna przypadająca na jednego studenta studiów dziennych wynosi blisko 10 m², powierzchnia socjalno-bytowa przeszło 8 m², a powierzchnia obiektów rekreacyjno-sportowych w przeliczeniu na jednego studenta studiów dziennych wynosi około 3 m² (bez boisk, kortów, ścieżek zdrowia w pobliskim kompleksie leśnym).

W wyniku systematycznie prowadzonych prac remontowych stan techniczny większości obiektów jest zadowalający. W ostatnim okresie oddano do użytku obiekty budowlane zarówno ze środków remontowych (budynek administracji i poligrafii), ze środków inwestycyjnych (hala sportowa, łącznik biblioteczny) oraz ze środków pozabudżetowych (Centrum Języka Niemieckiego zrealizowane dzięki finansowemu wsparciu Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej).

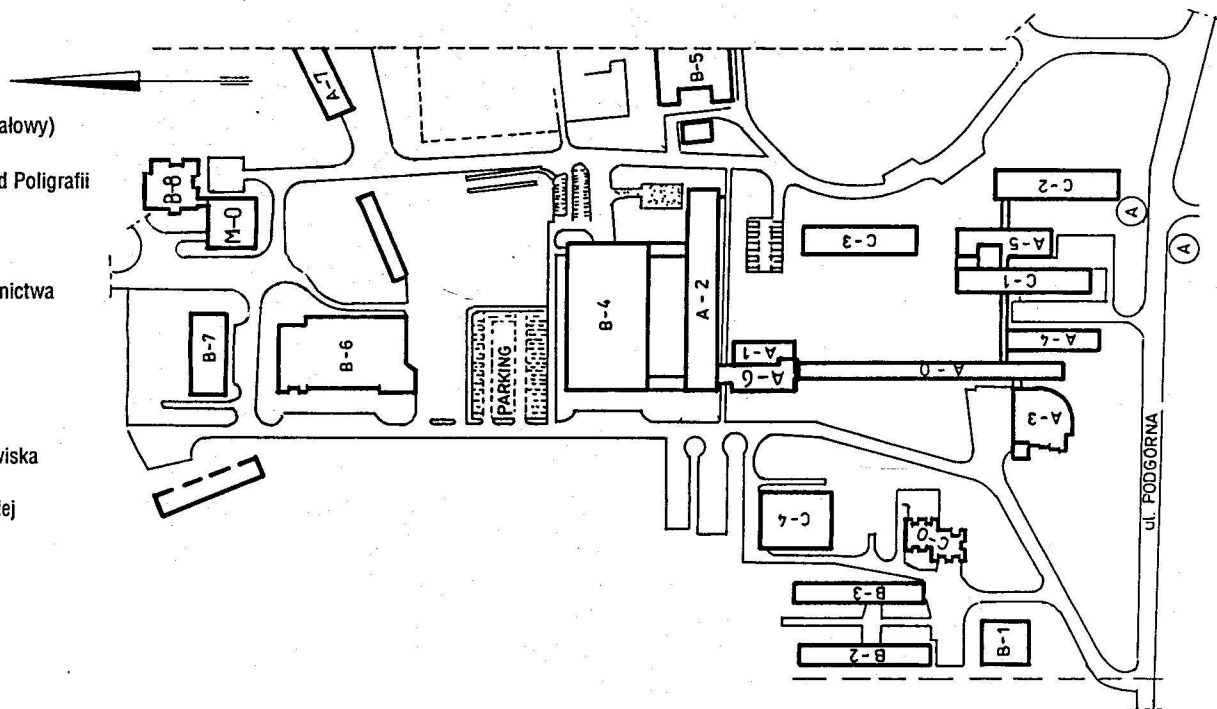

Wnętrze siłowni w DS-2. Ćwiczy sekcja kulturystyki

PLAN SYTUACYJNY WSI

Rozmieszczenie obiektów ilustruje plan sytuacyjny.

- A-0 - Budynek Główny
- A-1 - Sala gimnastyczna
- A-2 - Budynek Dydaktyczny (międzywydziałowy)
- A-3 - Aula
- A-4 - Administracja, Wydawnictwa i Zakład Poligrafii
- A-5 - Łącznik Instytutu OiZ
- A-6 - Łącznik biblioteczny
- A-7 - Ośrodek Egzaminowania Kierowców
- B-1 - Hala Laboratoryjna Wydziału Budownictwa
- B-2 - Pawilon Budownictwa
- B-3 - Pawilon Wydziału PPT
- B-4 - Hala Wydziału Mechanicznego (NH)
- B-5 - Hala Wydziału Elektrycznego (SH)
- B-6 - Hala Sportowa
- B-7 - Hala Laboratoryjna Inżynierii Środowiska
- B-8 - Studium Języków Obcych
i Centrum Języka i Kultury Niemieckiej
- C-0 - Dom Pracownika
- C-1 - Dom Studenta nr 1
- C-2 - Dom Studenta nr 2
- C-3 - Dom Studenta nr 3
- C-4 - Stołówka
- M-0 - Magazyn główny

WYDZIAŁY I JEDNOSTKI MIĘDZYWYDZIAŁOWE

Struktura Wydziału

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Wydziału są katedry i zakłady:

☐ Katedra Konstrukcji Budowlanych,	☐ Zakład Geotechniki i Geodezji,
☐ Katedra Wody, Ścieków i Odpadów,	☐ Zakład Mechaniki Budowli,
☐ Katedra Odnowy Środowiska,	☐ Zakład Technologii i Organizacji Budownictwa,
☐ Zakład Architektury,	☐ Zakład Sieci i Instalacji Sanitarnych.
☐ Zakład Budownictwa Ogólnego,	

Kadra naukowo-dydaktyczna

Wydział zatrudnia 70 nauczycieli akademickich, w tym profesorów i doktorów habilitowanych na podstawie mianowania:

Tadeusz Biliński, Henryk Greinert, Andrzej Jędrzak, Edward S. Kempa, Jerzy Kotowski, Antoni Matysiak, Edward Mielcarzewicz, Stanisław Misztal, Jan K. Stawiarski.

Ponadto Wydział zatrudnia 3 docentów, 29 adiunktów, 22 asystentów oraz 5 wykładowców. Nadto w drodze umowy o pracę zatrudnionych jest 5 profesorów i doktorów habilitowanych.

Wydział posiada od 1987 r. uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa.

Główne kierunki badań naukowych

Aktualnie realizowany jest grant międzynarodowy w ramach programu PHARE – *Ekonomika rozwiązań w unieszkodliwianiu odpadów niebezpiecznych* oraz granty krajowe:

- ☐ dynamika zbrojonych elementów betonowych,
- ☐ identyfikacja składników płynów niejednorodnych,
- ☐ własności mechaniczne żelbetu i betonu sprężonego w warunkach kriogenicznych,

- ☐ kształtowanie i rekonstrukcja hal przemysłowych i etakad suwnicowych,
- ☐ racjonalne wykorzystanie technicznych właściwości materiałów w konstrukcjach zespolonych.

W ramach prac własnych realizowane były w 1994 roku następujące tematy:

- ☐ usuwanie mikrozanieczyszczeń z wody i ścieków,
- ☐ badania nad ograniczeniem rozpuszczalności i przyswajalności metali ciężkich i lekkich przez dodatek ilów,
- ☐ rekultywacja gruntów przekształconych przez przemysł wydobywczy,
- ☐ badania wód podziemnych na obszarze wzniesień zielonogórskich,
- ☐ krzepnięcie cieczy w trakcie jej przepływu,
- ☐ nowoczesne metody projektowania sieci wodociągowych i kanalizacyjnych,
- ☐ opracowanie pluwiogramów deszczów ulewnych dla Zielonej Góry jako podstawy dla określenia hydrogramów odpływu ścieków deszczowych,
- ☐ nośność i stateczność elementów konstrukcji stalowych w złożonym stanie obciążenia,
- ☐ statyka i dynamika konstrukcji budowlanych z uwzględnieniem zjawisk reologicznych,
- ☐ nowy i tradycyjny sposób przyczepności do podłoża wypraw budowlanych w świetle wyników doświadczalno-teoretycznych,
- ☐ morfologia rys w zginanych elementach żelbetowych obciążonych dynamicznie,
- ☐ zastosowanie metod geodezyjnych do badań odkształceń podłoża gruntowego pod wpływem obciążenia,
- ☐ zagadnienia interakcji konstrukcji z podłożem gruntowym w praktyce projektowej; podstawy teoretyczne i programy komputerowe,
- ☐ biozanieczyszczenia w budownictwie,
- ☐ zmniejszenia strat ciepła w budynku poprzez modyfikację radiacyjnej wymiany ciepła w jego pomieszczeniach,
- ☐ analiza potrzeb i możliwości rekonstrukcji przygranicznych jednostek osadniczych,
- ☐ oporność hydrauliczna rur perforowanych szczelinowo do ujęć wody infiltracyjnej.

Ze środków na działalność statutową realizowano w 1994 roku m.in. następujące tematy:

- ☐ modelowanie, ochrona i odnowa środowiska zdegradowanego przez przemysł, w tym usuwanie makrozanieczyszczeń z wody i ścieków,
- ☐ badanie i ocena podłoża budowlanego Polski Zachodniej ze szczególnym uwzględnieniem gruntów słabonośnych i zaburzonych glaciektonicznie,
- ☐ modyfikacja spoiw, zapraw i betonów w aspekcie przystosowania ich cech fizyko-chemicznych do współczesnych wymagań w budownictwie,
- ☐ dekontaminacja środowiska,
- ☐ prognozowanie trwałości i niezawodności konstrukcji obciążonych statycznie i dynamicznie od warunków eksploatacji oraz wybór sposobu optymalnego wzmacniania,
- ☐ rewaloryzacja obiektów budownictwa tradycyjnego w pasie przygranicznym,
- ☐ ekonomiczno-technologiczne uwarunkowania procesu inwestycyjno-budowlanego.

Nadto badania na Wydziale koncentrują się wokół problematyki ważnej dla regionu:

1. w zakresie ochrony środowiska:

- ☐ modelowanie komputerowe procesów biologicznego oczyszczania ścieków,
- ☐ ustalenie mechanizmów przemian składu chemicznego wód w zbiornikach pojezierza antropogenicznego oraz opracowanie technologii ich odnowy,
- ☐ opracowanie map obrazujących ilość i rozkład miesięcznych przecieków powstających na wysypiskach otwartych i zrehabilitowanych,
- ☐ detoksykacja gleb i gruntów,
- ☐ badania i analiza zagrożenia hałasem i zapyleniem stanowisk pracy oraz opracowanie optymalnych rozwiązań technicznych dla ochrony przed tymi zagrożeniami,

2. w zakresie budownictwa:

- ☐ współdziałanie budowli z podłożem gruntowym,
- ☐ technologia i badanie właściwości fizyko-mechanicznych modyfikowanych spoiw i betonów na bazie surowców regionalnych.

W 1994 r. pracownicy Wydziału wykonali 50 prac umownych, zleconych przez przemysł.

Wydział Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej otrzymał kategorię C.

Wydział jest organizatorem cyklicznych konferencji międzynarodowych i krajowych:

- ☐ Sympozja Glacitektoniki (z udziałem współpracujących ośrodków zagranicznych), odbywające się co 2 lata od 1974 r.,
- ☐ konferencje naukowe „Konstrukcje zespolone”, organizowane od 1986 r.,
- ☐ cykl konferencji problemowych poświęconych problemom naukowo-badawczym i dydaktycznym w technologii i organizacji budownictwa,
- ☐ międzynarodowej konferencji „Environmental Impact of Hazardous Wastes”.

Publikacje, patenty wdrożenia

Pracownicy Wydziału są autorami 1560 publikacji i 155 patentów. Większość wyników badań wykonanych w ramach prac umownych została wdrożona.

Kształcenie

Wydział prowadzi dwa kierunki studiów:

- ☐ budownictwo (dzienne studia magisterskie i zaoczne zawodowe) w specjalnościach:
 - inżynieria sanitarna,
 - konstrukcje budowlane i inżynierskie,
 - technologia i organizacja budownictwa,
 - inżynieria komunalna,
- ☐ inżynieria środowiska (dzienne i zaoczne studia zawodowe) w specjalnościach:
 - zaopatrzenie w wodę, unieszkodliwianie ścieków i odpadów,
 - urządzenia sanitarne.

Roczne Studium Podyplomowe prowadzone jest w zakresie nowych technologii i zastosowania technik komputerowych w budownictwie.

Aktualnie Wydział kształci 787 studentów. Do 1996 roku przewiduje się zwiększenie liczby studiujących do 1.000 osób.

Tygodniowa liczba godzin zajęć obowiązkowych wynosi od 23 do 26 godzin. Na ostatnim roku proponowane są przedmioty do wyboru.

Wydział ukończyło 2155 absolwentów.

Na Wydziale funkcjonują trzy koła naukowe:

- ☐ „Czysta Woda”,
- ☐ Inżynierii Materiałowej i Technologii Betonu,
- ☐ Architektury i Konserwacji Zabytków.

Baza dydaktyczna i laboratoryjna

Część zajęć dydaktycznych, głównie z przedmiotów podstawowych, prowadzona jest w ogólnodostępnych pomieszczeniach uczelnianych. Zajęcia z przedmiotów zawodowych i kierunkowych odbywają się we własnych pracowniach i laboratoriach.

Wydział posiada Pracownię Komputerową, składającą się z Laboratorium Podstaw Informatyki, Laboratorium CAD i Laboratorium Naukowego. Komputery pracują w sieci NETWARE 4.01. Poprzez komputer RISC/6000 włączone są do sieci międzynarodowej Internet. W pracowni wykorzystywane jest oprogramowanie licencjonowane, m.in. systemy analizy konstrukcji ALGOR i ROBOT VG, system grafiki inżynierskiej AutoCAD, biblioteka matematyczna NAG. Wydział posiada również 4 kreślarnie dydaktyczne.

Pracownie i laboratoria są organizacyjnie przyporządkowane katedrom i zakładom.

Laboratorium Budownictwa Ogólnego, na mocy porozumienia z Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie, włączone jest w ogólnokrajową sieć laboratoriów regionalnych działających na rzecz budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych (badanie i kontrola jakości, współudział w wydawaniu świadectw dopuszczenia do stosowania nowych materiałów).

Pracownie i laboratoria zajmują powierzchnię 3330 m² i wyposażone są w podstawowy sprzęt zapewniający obsługę procesu dydaktycznego oraz prowadzenie badań.

Urządzenie do badań wytrzymałościowych materiałów budowlanych

Struktura Wydziału

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Wydziału są instytuty i wchodzące w ich skład zakłady:

- ☐ Instytut Elektrotechniki Przemysłowej
 - Zakład Energetyki i Maszyn Elektrycznych,
 - Zakład Sterowania i Zastosowań Układów Energoelektrycznych,
 - Zakład Informatyki Technicznej i Automatyki Układów Napędowych,
- ☐ Instytut Informatyki i Elektroniki
 - Zakład Elektroniki i Układów Mikroprocesorowych,
 - Zakład Informatyki,
 - Zakład Techniki Cyfrowej,
- ☐ Instytut Metrologii Elektrycznej
 - Zakład Teorii Obwodów,
 - Zakład Metrologii Elektrycznej,
- ☐ Instytut Robotyki i Inżynierii Oprogramowania
 - Zakład Systemów Informatycznych,
 - Zakład Zastosowania Sztucznej Inteligencji w Technice.

Kadra naukowo-dydaktyczna

Wydział zatrudnia 93 nauczycieli akademickich, w tym 12 profesorów i doktorów habilitowanych na podstawie mianowania:

Marian Adamski, Zbigniew Banaszak, Jerzy Bolikowski, Leszek Czarnecki, Edward Greczko, Józef Korbicz, Tadeusz Kurowski, Joachim Lippold, Marian Milek, Andrzej Olencki, Ryszard Strzelecki, Michał Tall.

Ponadto Wydział zatrudnia jednego docenta, 25 adiunktów i 46 asystentów. W drodze umowy o pracę Wydział zatrudnia 4 profesorów na całym etacie a dalszych dwóch na części etatu.

Aktualnie złożony jest w Centralnej Komisji wniosek o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych.

Główne kierunki badań naukowych

Od 1990 r. następujące projekty badawcze finansowane są przez KBN w ramach grantów:

- ☐ metody systemów doradczych w diagnostyce obiektów technicznych,
- ☐ zasady syntezy inteligentnych przyrządów pomiarowych,
- ☐ mikroprocesorowy precyzyjny komparator impedancji, model matematyczny i jego weryfikacja układowa,
- ☐ metody sztucznych sieci neuronowych w przetwarzaniu sygnałów i diagnostyce obiektów technicznych,
- ☐ hybrydowy układ kompensacji wyższych harmonicznych prądu sieci dużych mocy,
- ☐ modelowanie, estymacja stanu i parametrów procesów z czasoprzestrzenną dynamiką,
- ☐ IFAC workshop on distributed databases in real-time control,
- ☐ zastosowanie metod optymalizacyjnych do minimalizacji strat energii elektrycznej i projektowania układów kompensacyjnych,
- ☐ analiza, synteza i weryfikacja sprzętowa struktur i algorytmów przetwarzania wielkości elektrycznych w mikroprocesorowych przyrządach pomiarowych.

Nadto w ramach aktywnej współpracy z przemysłem realizowane są następujące projekty celowe finansowane przez KBN:

- ☐ opracowanie i uruchomienie konsoli operatorskiej modułu PCA dla kalibratorów napięć, prądów i rezystancji,
- ☐ optymalizacja struktur i algorytmów pracy przetworników pomiarowych serii P-7,
- ☐ opracowanie koncepcji, oprogramowanie i uruchomienie systemu kontroli radiometrycznej,
- ☐ realizacja zadań badawczo-rozwojowych w ramach technicznego przygotowania produkcji typoszeregu przemysłowych przemienników częstotliwości RN1, RN2.

W grupie projektów celowych prowadzone są nadto badania:

- ☐ opracowanie typoszeregu przemienników częstotliwości o mocy do 50 kVA,
- ☐ nowa generacja przetworników pomiarowych wielkości elektrycznych, temperatury, ciśnienia i wilgotności względnej powietrza – przeznaczonych do współpracy z komputerowymi systemami pomiarowymi,
- ☐ rodzina kalibratorów napięć, prądów i rezystancji,
- ☐ opracowanie tablicowego miernika parametrów sieci.

We współpracy z ośrodkami zagranicznymi realizowane są następujące problemy badawcze:

- ☐ behavioural model of the Sti 3240 MPEG Video Decoder (Francja),
- ☐ transputerowy system zarządzający pracą satelitarnego odbiornika telewizji interaktywnej (Singapur).

Nadto w grupie prac badawczych realizowanych we współpracy z zagranicą prowadzone są m.in. następujące tematy:

- ☐ ekspertowy system diagnostyki technicznej dla elektrowni ciepłej (Univesity of Colorado, USA),
- ☐ sztuczne sieci neuronowe i ich zastosowanie w automatyce i przetwarzaniu sygnałów (University of Quebec, Kanada),
- ☐ sterowanie i modelowanie obiektów dynamicznych (Politechnika Kijowska, Ukraina),
- ☐ przekształcanie i wykorzystanie energii elektrycznej (Politechnika Kijowska, Ukraina),
- ☐ system CAD projektowania synchronicznych, równoległych układów cyfrowych (Bristol University, Wielka Brytania).

W ramach prac własnych w 1994 roku rozwijana była następująca problematyka:

- ☐ synteza i analiza układów cyfrowych ASIC o zadanej specyfikacji funkcjonalnej,
- ☐ optymalizacja algorytmów pracy inteligentnych przyrządów do pomiarów parametrów sygnałów i obwodów elektrycznych,
- ☐ zastosowanie metod sztucznej inteligencji w technice,
- ☐ kompleksowa komputeryzacja uczelni w aspekcie dostępu do sieci rozległej,
- ☐ układy elektromaszynowe dla energetyki i napędu małych mocy,
- ☐ impulsowe sterowniki mocy prądu przemiennego,
- ☐ badanie napędów elektrycznych i automatyki napędów,

- ☐ oświetleniowe i ergonomiczne kryteria jakościowe oświetlenia miejsc pracy wyposażonych w komputery,
- ☐ wykorzystanie programowania logicznego w projektowaniu cyfrowym.

Ze środków na działalność statutową realizowano w 1994 roku m.in. następujące tematy:

- ☐ analiza wybranych metod sztucznej inteligencji i ich zastosowanie w przetwarzaniu sygnałów oraz optymalizacji procesów,
- ☐ integracja systemów pomiarowych do monitorowania obiektów i procesów technologicznych z hierarchicznymi wielopoziomowymi sieciami komputerowymi,
- ☐ optymalizacja procesu obserwacji obiektów z czasoprzestrzenną dynamiką (stacjonarne i ruchome czujniki pomiarowe),
- ☐ zastosowanie języka VHDL do symulacji i weryfikacji układów cyfrowych ASIC,
- ☐ cyfrowy programowy zasilacz pomiarowy – model i badania modelu,
- ☐ badania oddziaływań wzajemnych pomiędzy siecią zasilającą obciążeniem i układem kompensacji – optymalizacja sterowania energoelektronicznymi kompensatorami nadążnymi,
- ☐ mikroprocesorowe systemy sterowania grupowych i indywidualnych napędów elektrycznych.

Wydział jest wydawcą kwartalnika naukowego *Applied Mathematics and Computer Science* (od 1992 r. w języku angielskim) z międzynarodowym kolegium redakcyjnym.

Nadto Wydział organizował:

- ☐ coroczne seminaria naukowe „Mikroprocesory - dydaktyka i zastosowanie” (we współpracy z Technische Universität Ilmenau, Technische Universität Dresden i Politechniką Wrocławską),
- ☐ Międzyuczelnianą Konferencję Metrologów (1985 r. oraz w 1995 r.),
- ☐ Seminarium Elektrotechniki Prądów Niesinusoidalnych (1988 oraz 1995 r.).

Pracownicy Wydziału biorą udział w programie Joint European Projects TEMPUS 0449 przy współudziale: Uniwersytetu w Bristolu, w Manchesterze, Uniwersytetu Walijskiego w Bangor (Wielka Brytania), Uniwersytetu w Minho w Bradze, Uniwersytetu w Aveiro (Portugalia) oraz Uniwersytetu w Brnie (Czechy). Rezultatami tej współpracy było:

- ☐ ujednolicenie z University of Bristol programów kształcenia na kierunku „informatyka”,

- ☐ rozbudowa bazy laboratoryjnej (udział w finansowaniu budowy sieci komputerowej, zakup komputera SUN 10, systemów transputerowych, specjalistycznego oprogramowania),
- ☐ 15 staży pracowniczych (od 3 mies. do 1 roku) w Anglii i Portugalii.

Publikacje, patenty, wdrożenia

Pracownicy Wydziału są autorami 1823 publikacji, w tym 47 monografii i książek, 20 skryptów, 720 artykułów, 81 patentów i ponad 100 wdrożeń.

Kształcenie

Wydział prowadzi dzienne studia magisterskie i inżynierskie oraz zaoczne studia zawodowe w dwóch kierunkach:

- ☐ elektrotechnika w specjalnościach:
 - cyfrowe systemy pomiarowe,
 - informatyka i elektronika,
- ☐ informatyka w specjalnościach:
 - przemysłowe systemy informatyczne,
 - inżynieria komputerowa,
 - inżynieria systemów informatycznych,
 - automatyka w energoelektryce,
 - inżynieria oprogramowania.

Aktualnie Wydział kształci na studiach dziennych:

- ☐ 397 studentów na studiach magisterskich,
- ☐ 329 na studiach inżynierskich oraz 519 studentów na zaocznych studiach zawodowych.

Do 1996 r. planuje się zwiększenie liczby studiujących do 780 na studiach dziennych i 700 na studiach zaocznych.

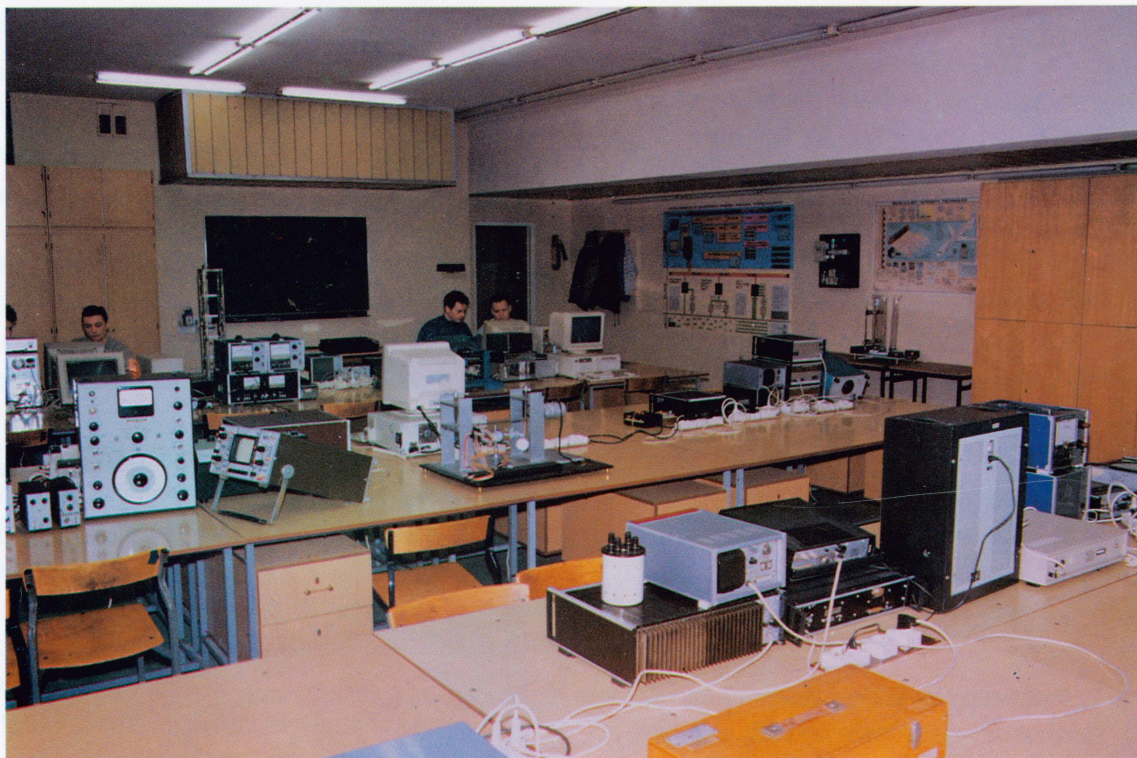
Wydział ukończyło 1826 absolwentów.

Na Wydziale funkcjonują 4 koła naukowe w profilu zgodnym ze specjalnością naukową poszczególnych instytutów.

Baza dydaktyczna i laboratoryjna

Baza dydaktyczna i laboratoryjna odpowiada tematycznie blokom przedmiotowym prowadzonym na Wydziale.

W Instytucie Metrologii Elektrycznej laboratoria zorganizowane są wg trzech grup tematycznych (teoria obwodów i systemów, miernictwo elektryczne, przyrządy i systemy pomiarowe). Podstawową bazą laboratoryjną Instytutu Robotyki i Inżynierii Oprogramowania jest rozbudowana sieć komputerowa typu Ethernet. Poprzez łącze komputerowe z węzłem na Politechnice Wrocławskiej istnieje dostęp do sieci Internet. W Instytucie Elektrotechniki Przemysłowej funkcjonuje m.in. komputerowe laboratorium małych maszyn i przetworników elektromaszynowych (dar uczelni niemieckich). Rdzeniem laboratoriów Instytutu Informatyki i Elektroniki jest rozbudowana sieć komputerowa składająca się z segmentów TOKEN RING i Ethernet. W skład tej sieci wchodzi 4 serwery pracujące w systemie UNIX, 4 serwery z oprogramowaniem Netware firmy NOVELL oraz około 50 stanowisk roboczych, z których każde ma dostęp do zasobów sieci INTERNET.

Laboratorium przetworników pomiarowych

Struktura Wydziału

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Wydziału są zakłady oraz jedna katedra:

- ☐ Zakład Obróbki Skrawaniem i Techniki Biomedycznej,
- ☐ Zakład Odlewnictwa i Materiałoznawstwa,
- ☐ Zakład Automatyzacji Procesów Produkcyjnych,
- ☐ Zakład Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn,
- ☐ Katedra Pojazdów.

Kadra naukowo-dydaktyczna

Wydział zatrudnia 53 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym 12 profesorów i doktorów habilitowanych:

Kazimierz Bącał, Karol Bielefeldt, Andrzej Bydalek, Ireneusz Dzwonnik, Stanisław Laber, Józef Maćkiewicz, Jerzy Mutwil, Ryszard Rohatyński, Ferdynand Romankiewicz, Franciszek Romanów, Petr Skočovski, Edward Walicki.

Ponadto Wydział zatrudnia jednego docenta, 22 adiunktów, 4 wykładowców i 14 asystentów. W drodze umowy o pracę zatrudnionych jest dwóch profesorów.

Główne kierunki badań naukowych

Pracownicy Wydziału zrealizowali od 1990 roku następujące projekty badawcze:

- ☐ konstrukcje warstwowe w budowie pojazdów,
- ☐ opracowanie konstrukcji stabilizatora do operacyjnego leczenia złamań szyjki udowej oraz złamań przekrętarsowych,
- ☐ resory pojazdów z krajowych kompozytów polimerowych,
- ☐ podstawy obliczania konstrukcji warstwowych

oraz projekt celowy – *badania biomechaniczne i biotolerancji implantów systemu DERO.*

W 1994 r. pracownicy Wydziału w ramach badań własnych zakończyli m.in. następujące tematy badawcze:

- ☐ zasady budowy i konstrukcji automatów kontrolnych dla wyrobów o małej geometrii,
- ☐ wybrane problemy z dynamiki i niezawodności pojazdów,
- ☐ wpływ efektów bezwładnościowych ruchu medium smarnego na parametry mechaniczne zdłużnego łożyska ślizgowego o okresowo-owalnym zakresie powierzchni współpracujących,
- ☐ badania wpływu zawartości węgla na własności tribologiczne stali,
- ☐ analiza możliwości rozwiązań numerycznych rozkładu temperatur w węzłach tarcia pracujących w warunkach selektywnego przenoszenia,
- ☐ badania nad konstrukcją i technologią implantatów do operacyjnego leczenia układu ruchowego człowieka,
- ☐ teoria i zastosowania wybranych metod obliczeń akustycznych i gazodynamicznych do ograniczenia hałasów w środowisku związanym z eksploatacją środków komunikacyjnych,
- ☐ modelowanie i symulacja elastycznych systemów wytwarzania sterowanych przy zastosowaniu teorii zbiorów rozmytych,
- ☐ ustalenie zależności dla pełnego zabezpieczenia automatyzacji projektowania montażu oprzyrządowania technologicznego,
- ☐ modelowanie przepływów płynów lepkich w szczelinie między powierzchniami obrotowymi,
- ☐ ulepszanie metali i stopów w stanie ciekłym,
- ☐ badania zjawisk w masach poddanych działaniu sił dynamicznych i statycznych,
- ☐ zastosowanie sieci neuronowych w procesach zabezpieczenia jakości w elastycznych systemach produkcyjnych,
- ☐ badania efektów modyfikacji stopów miedzi,
- ☐ modelowanie matematyczne i fizyczne kształtowania wyrobów niejednorodnych.

Ze środków na działalność statutową realizowano w 1994 roku m.in. następujące tematy:

- ☐ modelowanie zjawisk fizycznych oraz procesów konstrukcyjnych i eksploatacyjnych w budowie maszyn,
- ☐ doskonalenie własności stopów w aspekcie topienia, wypełniania form, krzepnięcia i obróbki cieplnej oraz technologii formy,

- ☐ badanie własności technologicznych materiałów w aspekcie realizacji procesów technologicznych, konstrukcyjnych i eksploatacyjnych,
- ☐ automatyzacja i organizacja stanowisk produkcyjnych wraz z symulacją procesów za pomocą programowalnych układów sterowania,
- ☐ wybrane problemy wibroakustyki pojazdów.

Nadto pracownicy Wydziału realizują badania z zakresu:

- ☐ współczesnych metod obliczania i badania konstrukcji warstwowych i kompozytowych,
- ☐ zapewniania jakości w procesach produkcyjnych.

Publikacje, patenty, wdrożenia

Pracownicy Wydziału są autorami 1576 publikacji i 155 patentów. Większość prac badawczych zrealizowanych w formie zleconej przez przemysł została wdrożona.

Kształcenie

Wydział kształci na kierunku „mechanika i budowa maszyn” (studia magisterskie na studiach dziennych oraz zaoczne studia zawodowe) w następujących specjalnościach:

- ☐ automatyzacja i organizacja procesów produkcyjnych,
- ☐ technologia maszyn,
- ☐ eksploatacja i marketing samochodów,
- ☐ technika biomedyczna.

Do 1966 r. przewiduje się trzy nowe specjalności:

- ☐ inżynieria materiałowa,
- ☐ kompleksowe systemy zapewniania jakości,
- ☐ konstrukcyjno-menedżerska.

Na Wydziale studiuje 586 studentów, z czego 347 na dziennych studiach magisterskich oraz 239 na zaocznych studiach zawodowych. Do 1996 r. przewiduje się wzrost liczby kształconych do 800 osób, z czego 500 na studiach dziennych.

Ambicje naukowe studentów realizowane są w ramach trzech kół naukowych:

- ☐ biomechaników,
- ☐ automatyków,
- ☐ trybologów.

Wydział ukończyło 3082 absolwentów.

Baza dydaktyczna i laboratoryjna

Wydział dysponuje bazą dydaktyczną i laboratoryjną, pozwalającą na realizację procesu dydaktycznego i badań naukowych. Szczególną uwagę przywiązuje się do automatyzacji stanowisk badawczych i produkcyjnych poprzez stosowanie technik informatycznych.

Uniwersalna maszyna wytrzymałościowa sterowana komputerowo firmy Zwick

Struktura Wydziału

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Wydziału są Instytuty i wchodzące w ich skład zakłady:

- ☐ Instytut Matematyki
 - Zakład Analizy Matematycznej,
 - Zakład Matematyki Dyskretnej,
 - Zakład Zastosowań Matematyki,
 - Zakład Informatyki,
- ☐ Instytut Organizacji i Zarządzania
 - Zakład Nauk Społecznych,
 - Zakład Organizacji Systemów Produkcyjnych,
 - Zakład Zarządzania Infrastrukturą i Środowiskiem,
 - Zakład Zarządzania i Marketingu,
 - Zakład Zarządzania Gospodarką Publiczną,
 - Centrum Informatyki i Komputerowego Wspomagania Prac Inżynierskich,
- ☐ Instytut Fizyki (bezzakładowy)

Kadra naukowo-dydaktyczna

Wydział zatrudnia 103 nauczycieli akademickich, w tym 17 profesorów i doktorów habilitowanych na podstawie mianowania:

Dobiesław Bobrowski, Mieczysław Borowiecki, Marian Eckert, Mirosław Galicki, Kazimierz Głazek, Leszek Gołdyka, Magdalena Graczyk, Fieder Hülsenberg, Michał Kisielewicz, Dieter Kluge, Danuta Markowska, Longin Rybiński, Władysław Sosulski, Janina Stankiewicz, Jerzy Wróbel, Roman Zmyślony, Stefan Zontek.

Nadto Wydział zatrudnia jednego docenta, 32 adiunktów, 16 starszych wykładowców, 25 asystentów. Wydział zatrudnia ponadto 12 profesorów i doktorów habilitowanych na drugim etacie.

Główne kierunki badań naukowych

Pracownicy Wydziału od roku 1990 realizowali następujące projekty badawcze finansowane przez KBN:

- ☐ inkluzje stochastyczne i stochastyczne sterowanie optymalne,
- ☐ własności zbiorów dopuszczalnych układów sterowania opisywanych inkluzjami różniczkowymi i stochastycznymi,
- ☐ translokacja oligo oraz polisacharytów przez błony biologiczne i rola dolichylofosforanu,
- ☐ typologia procesów fuzji i podziału komórek biologicznych oraz struktur subkomórkowych,
- ☐ polimetakrylan metylu jako składnik kompozytowych piezoelektryków elektretowych,
- ☐ model otoczki gwiazdy typu RCrB.

W 1994 r. pracownicy Wydziału w ramach badań własnych zakończyli m.in. następujące tematy badawcze:

1. w zakresie matematyki:

- ☐ zastosowanie własności selekcyjnych multifunkcji w teorii punktów stałych, w teorii procesów stochastycznych, sterowaniu, optymalizacji i ekonomii matematycznej,
- ☐ odporna estymacja i planowanie doświadczeń,
- ☐ wybrane problemy algebr ogólnych,
- ☐ problemy optymalizacji w systemach informatycznych,
- ☐ własności jakościowe systemów dynamicznych z dyskretnym czasem,
- ☐ badanie własności strukturalnych grafów i hipergrafów,
- ☐ własności inkluzji różniczkowo-funkcjonalnych i stochastycznych,
- ☐ niemarkowskie metody projekcji na stożek ostry w problemach optymalizacji wypukłej,
- ☐ suma mnogościowa jako operator na hiper-przestrzeniach zbiorów wypukłych;

2. w zakresie organizacji i zarządzania:

- ☐ Wielkopolska w polityce gospodarczej państwa w latach 1919-1939,
- ☐ dobór i realizacja optymalnych trajektorii ruchu robotów w scenach roboczych dla elastycznych systemów produkcyjnych,
- ☐ rozwój zdolności matematycznego myślenia dziecka,
- ☐ przedsiębiorczość dzieci, młodzieży szkolnej i studenckiej w zmieniających się warunkach gospodarczych,
- ☐ zarządzanie proekologiczne przedsiębiorstwem,
- ☐ zarządzanie podmiotami gospodarczymi;

3. w zakresie fizyki:

- ☐ wpływ modelu ziaren okółgwiezdnych na ekstynkcję gwiazdy RCoronae Borealis,
- ☐ badania efektu elektretowego oraz własności ferro-, piezo- i piroelektrycznych układów dielektrycznych,
- ☐ wpływ pola polaryzującego na aktywność piezoelektryczną kompozytu PVDF/PZT,
- ☐ właściwości elektretowo-piezoelektryczne układów polimerowo-ceramicznych opartych składnikach: PET, PVDF, PV, PZT.

Ze środków na działalność statutową realizowano w 1994 roku m.in. następujące tematy:

1. w zakresie matematyki – sterowanie i optymalizacja układów dyskretnych i stochastycznych,

2. w zakresie organizacji i zarządzania:

- ☐ małe i średnie przedsiębiorstwa w infrastrukturze Środkowego Nadodrza,
- ☐ zarządzanie infrastrukturą i Środkowego Nadodrza – stan i perspektywy,
- ☐ polsko-niemiecka współpraca gospodarcza i naukowo-techniczna na Środkowym Nadodrze,
- ☐ wdrażanie komputerowego wspomagania zarządzania w przedsiębiorstwach Środkowego Nadodrza;

3. w zakresie fizyki:

- ☐ właściwości elektretowe i piezoelektryczne układów wielofazowych o różnych sposobach połączenia niektórych polimerów i ceramiek ferroelektrycznych,

- ☐ badania pyłu międzygwiazdowego,
- ☐ właściwości elektretowe i piezoelektryczne kompozytu PVDF/PZT,
- ☐ właściwości elektretowe i piezoelektryczne laminatów i kompozytów polimerowo-ceramicznych otrzymywanych na drodze wylewania z roztworu oraz prasowania proszków,
- ☐ badania nadsubtelnej struktury widm absorpcyjnych ciężkich molekuł wewnątrz rezonatora laserowego,
- ☐ transport substancji przez błony biologiczne.

Nadto zainteresowania naukowe pracowników Wydziału koncentrują się wokół:

1. w zakresie matematyki:

- ☐ własności dziedzicznych grafów, hipergrafów i matroidów,
- ☐ własności inkluzji różniczkowych i stochastycznych wraz z zastosowaniami w teorii sterowania optymalnego,
- ☐ własności zbiorów i funkcji wypukłych z zastosowaniami do optymalizacji,
- ☐ estymacji parametrów w modelach liniowych, testowanie hipotez i analiza dyskryminacyjna procesów stochastycznych,

2. w zakresie organizacji i zarządzania:

- ☐ ekonomiczno-organizacyjnych aspektów projektowania zautomatyzowanych systemów produkcyjnych,
- ☐ społecznych, ekonomicznych i ekologicznych problemów zarządzania podmiotami gospodarczymi w warunkach gospodarki rynkowej,
- ☐ metodologii kompleksowej oceny organizacji stanowisk pracy i systemów produkcyjnych,
- ☐ marketingowych metod badania rynku,
- ☐ przekształceń własnościowych i struktury przedsiębiorstw,
- ☐ kształtowania indywidualnej przedsiębiorczości i innowacyjności,
- ☐ strategii organizacji współpracy gospodarczej z Niemcami ze szczególnym uwzględnieniem regionów przygranicznych,

3. w zakresie fizyki:

- ☐ własności dielektrycznych, elektretowych, piezoelektrycznych i piroelektrycznych złożonych układów polimerowych i polimerowo-ceramicznych uzyskanych na drodze polimeryzacji, prasowania proszków i wylewania folii z roztworów,
- ☐ modeli otoczek pyłowo-gazowych gwiazd RCrB.

W zakresie powyższej tematyki opublikowano 112 prac w różnej formie (artykuły w czasopismach krajowych i międzynarodowych, materiały konferencji krajowych i międzynarodowych), uzyskano 5 patentów.

Wydział jest wydawcą czasopisma o zasięgu międzynarodowym „Discussiones Mathematicae” (w skład kolegium redakcyjnego wchodzi m.in. 25 specjalistów zagranicznych). Pracownicy Instytutu Matematyki są członkami kolegiów redakcyjnych 3 czasopism zagranicznych o zasięgu międzynarodowym.

Dzięki współpracy z Centrum Informacji Specjalistycznych FIZ Karlsruhe (RFN) uczelnia ma dostęp do światowych zbiorów danych (STN). Instytut Organizacji i Zarządzania przygotowuje coroczną międzynarodową konferencję naukową OST-WEST-MANAGEMENT.

Publikacje, patenty, wdrożenia

Pracownicy Wydziału opublikowali w różnej formie 1077 prac naukowych, przy czym większość ukazała się w ponad 50 czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Powstało 5 monografii, 12 książek i 7 patentów.

Kształcenie

Wydział prowadzi kształcenie na 2 kierunkach studiów:

- ☐ matematyka ze specjalnościami:
 - nauczycielska,
 - metody matematyczne i informatyczne w ekonomii,
 - zastosowanie matematyki z informatyką,

☐ zarządzanie i marketing ze specjalnościami:

■ zarządzanie produkcją,

■ zarządzanie strategiczne,

■ zarządzanie infrastrukturą przedsiębiorstwa,

■ zarządzanie małymi i średnimi przedsiębiorstwami oparte na wzorach francuskich IUT (Uniwersytecki Instytut Techniczny), w tym zakresie Wydział współpracuje z IUT w SAINT-ETIENNE.

Wydział prowadzi kształcenie w formie dziennych i zaocznych studiów magisterskich, zaocznych studiów zawodowych, licencjatów oraz studiów podyplomowych.

Aktualnie Wydział kształci 1.713 studentów. Do 1996 roku przewiduje się wzrost kształconych do 2.370 studentów.

W procesie kształcenia bierze udział 7 profesorów z uczelni niemieckich, część wykładów prowadzona jest w języku niemieckim, a część zajęć dydaktycznych organizowana jest w niemieckich ośrodkach naukowych.

W Instytucie Organizacji i Zarządzania funkcjonuje 7 kół naukowych:

☐ Konsultantów,

☐ Systemów Zarządzania Jakością,

☐ Systemów Informatycznych Zarządzania,

☐ „Ost-West-Management”,

☐ Komputerowego wspomaganie prac edytorskich i wydawniczych,

☐ Zintegrowanych Systemów Zarządzania Przedsiębiorstwem,

☐ STN-CINTEP.

Wydział ukończyło 503 absolwentów.

Centrum Informacji Naukowej i Technicznej, Ekonomicznej i Patentowej w WPPT

Baza dydaktyczna i laboratoryjna

Baza Wydziału jest dobrze dostosowana do prowadzonych kierunków kształcenia i prowadzonych badań naukowych. Część wyposażenia otrzymano w wyniku realizowanych z współpracującymi z Wydziałem ośrodkami zagranicznymi projektów badawczych (CICAE, OST-WEST-MANAGEMENT).

Centrum Informatyki i Wspomagania Prac Inżynierskich (CICAE), przeznaczone do prowadzenia dydaktyki i szkoleń z zakresu zarządzania bankami danych, pracy z pakietami CAD, integracji różnych systemów operacyjnych i sieciowych – jest w całości darem rządu holenderskiego, wartości 0,5 mln \$.

Instytut Fizyki prowadzi wykłady i ćwiczenia na wszystkich kierunkach kształcenia (oprócz zarządzania i marketingu). Pracownie fizyczne są dostosowane do kierunków kształcenia. Ponadto Instytut Fizyki posiada laboratoria badawcze z zakresu fizyki ciała stałego i biofizyki.

W ostatnich latach systematycznie poprawia się baza biblioteki. W 1994 roku zakończona została budowa łącznika bibliotecznego, gdzie znalazły się magazyn książek i wypożyczalnia. W nowym pomieszczeniu usytuowano Czytelnię Ogólną, powiększyła się również powierzchnia czytelni specjalistycznych. Obecnie biblioteka znajduje się w centralnym miejscu uczelni, zajmując dużą część gmachu głównego. W bibliotece znajdują się następujące jednostki organizacyjne:

- ☐ Oddział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów,
- ☐ Oddział Udostępniania Zbiorów (Czytelnia Ogólna, Wypożyczalnia),
- ☐ Oddział Informacji Naukowej (czytelnie specjalistyczne, Czytelnia Opisów Patentowych, Wypożyczalnia Międzybiblioteczna).

Do dyspozycji czytelników w bibliotece znajduje się przeszło 110.000 książek, 55.000 norm, 95.000 opisów patentowych, 45.000 mikrofilmów czasopism zachodnich, 21.000 roczników czasopism technicznych. W czytelniach udostępnia się 436 tytułów czasopism technicznych, w tym 153 zagranicznych.

*Łącznik biblieczny między gmachem głównym i międzywydziałowym budynkiem dydaktycznym.
Siedziba Biblioteki Głównej*

Biblioteka Główna. Czytelnia Ogólna

W roku 1994 zarejestrowano 3.195 czytelników i 100.764 wypożyczeń. Proces wypożyczeń jest całkowicie skomputeryzowany. Polega na zarejestrowaniu w komputerze przy pomocy czytnika danych z pasków kodowych książki i karty czytelnika. Skomputeryzowane jest również opracowanie książek oraz opisów patentowych. Tworzy się także komputerową bazę publikacji pracowników WSI.

W najbliższym czasie przewiduje się połączenie sieci bibliotecznej WSI z bibliotekami w sąsiednich ośrodkach akademickich.

Biblioteka prowadzi również działalność wydawniczą. Opracowuje bibliografie publikacji pracowników, wykazy nowości, informatory o bibliotece itd.

Przygotowuje również liczne wystawy popularyzujące wydawnictwa WSI, ilustrujące dorobek naukowy pracowników uczelni, a także osiągnięcia w zakresie wynalazczości. Organizuje też ekspozycje tematyczne (architektura, budownictwo, ochrona środowiska) oraz wystawy plastyczne (plakatu, grafiki, malarstwa).

Biblioteka, będąc jedyną w regionie placówką z księgozbiorem technicznym, pełni funkcję ogólnodostępnej biblioteki naukowej.

Konieczność częstych kontaktów międzynarodowych oraz umiejętność korzystania z obcojęzycznej literatury specjalistycznej stworzyły warunki do intensywnego kształcenia językowego na wysokim poziomie. Związane jest to m.in. z wprowadzonymi na starszych latach studiów na Wydziale PPT, na kierunku *zarządzanie i marketing*, wykładów w języku niemieckim oraz na kierunku studiów *informatyka* wykładów w języku angielskim. Na wymienionych kierunkach studenci mają 4 godziny lektoratów tygodniowo przez cały okres studiów. Stopniowo rozszerzany jest program kształcenia językowego na innych kierunkach. Od 1 października 1994 roku radykalnie poprawiła się baza nauki języków- został oddany do użytkowania budynek, w którym działa Studium Języków Obcych WSI oraz Centrum Języka i Kultury Niemieckiej, jako jednostka organizacyjna SJO. Budynek ten pierwotnie miał służyć celom Studium Wojskowego, jednak po zniesieniu kształcenia wojskowego studentów pozostała na uczelni niedokończona budowa. Władze uczelni zwróciły się do Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej w Warszawie o sfinansowanie dokończenia obiektu, który m.in. służyłby kształceniu językowemu studentów oraz mieszkańców regionu. W budynku tym pracuje SJO wraz z Centrum, dysponujące m.in. 13-toma salami dydaktycznymi, 2 laboratoriami językowymi wraz z pełnym zapleczem dydaktycznym i socjalnym.

W bieżącym roku akademickim SJO kształci około 4 tysięcy studentów. Zajęcia prowadzone są w 65 grupach języka angielskiego, 51 grupach języka niemieckiego, 10 grupach języka francuskiego oraz 8 grupach języka rosyjskiego.

Kadrę Studium stanowi 16 anglistów, 10 germanistów, 2 rusycystów i jeden romanista.

Pracownicy Studium Języków Obcych opracowali kilkanaście skryptów do nauki języków obcych. Biorą systematycznie udział w kursach językowo-metodycznych w Wielkiej Brytanii oraz w Niemczech. Dobre zaplecze techniczne pozwala na stosowanie nowoczesnych metod kształcenia językowego.

Sala ćwiczeń w Studium Języków Obcych

W skład Studium Języków Obcych wchodzi Centrum Języka i Kultury Niemieckiej.

CENTRUM JĘZYKA I KULTURY NIEMIECKIEJ

Celem działalności Centrum Języka i Kultury Niemieckiej jest:

1. Budowanie porozumienia polsko-niemieckiego poprzez poznawanie polskich i niemieckich wartości kulturowych w szerokim znaczeniu, promowanie dobrosąsiedzkich stosunków i przyjaznej współpracy między Polską i Niemcami.
2. Upowszechnianie kultury i języka niemieckiego poprzez prezentację i popularyzację dorobku kulturalnego, naukowego i gospodarczego Niemiec w następujących formach:
 - ☐ wystaw,

Wizyta dziennikarzy niemieckich w Centrum Języka i Kultury Niemieckiej

- ☐ seminariów,
 - ☐ zajęć warsztatowych,
 - ☐ wykładów,
 - ☐ kursów języka niemieckiego oraz języka polskiego,
 - ☐ organizację wyjazdów studyjnych do Niemiec.
3. Organizacja i prowadzenie kursów języków obcych (specjalistycznych, intensywnych itp.).
 4. Stworzenie biblioteki i gromadzenie literatury niemieckojęzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem materiałów do nauki języka niemieckiego.
 5. Promocja wspólnych poczynąń polsko-niemieckich w różnych dziedzinach życia społeczno-gospodarczego poprzez nawiązywanie współpracy z odpowiednimi, powołanymi w tym celu instytucjami i stowarzyszeniami na terenie Polski i Niemiec, m.in. Instytutem Goethego, Instytutem Zachodnim, Jugendwerk, „Pro-Brandenburg”, Fundacjami im. Adenauera oraz F. Eberta.
 6. Nawiązanie kontaktów z organizacjami młodzieżowymi i uczelniami na terenie Niemiec oraz wymiana grup studenckich.

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu dysponuje następującymi obiektami:

- ❑ halą sportową z boiskiem do piłki ręcznej, piłki koszykowej, piłki siatkowej, piłki nożnej, badmintona oraz siłownią i sauną,
- ❑ salą gimnastyczną z boiskiem do piłki siatkowej, piłki koszykowej, tenisa stołowego, walk wschodnich i aerobiku,
- ❑ kortami tenisowymi,
- ❑ zespołem boisk,
- ❑ ośrodkiem jeździeckim.

Ponadto w zależności od potrzeby wynajmowany jest basen pływacki i stadion lekkoatletyczny.

W wymienionych obiektach odbywają się zajęcia obowiązkowe i fakultatywne od pierwszego do piątego roku studiów z pływania, piłki koszykowej, piłki siatkowej, kulturystyki, jeździectwa, tenisa stołowego, tenisa ziemnego, aerobiku.

Drużynowe mistrzostwa Polski AE, AR, WSI i filii politechnik w maju 1994 r.

Mecz ekstraklasy koszykówki męskiej w uczelnianej hali sportowej

Studenci, którzy dobrze opanowali umiejętność pływania mają możliwość zdobycia specjalnej karty pływackiej, patentu ratownika, sternika motorowego oraz żeglarza.

Bardzo sprawnie działa na uczelni Klub Uczelniany AZS, z sekcjami: kulturystyczną, tenisa stołowego, pływania i ratownictwa wodnego, piłki ręcznej, nożnej, siatkowej, koszykowej, jeździecką, brydża sportowego, karate, ju-jitsu i turystyczną.

Wymienione sekcje biorą udział w ligach państwowych, międzyuczelnianych i międzywydziałowych. Mamy doskonałe warunki do organizacji spływów kajakowych, obozów wędrownych i narciarskich. Przedstawiona oferta pozwala każdemu studentowi na utrzymanie i podnoszenie poziomu zdrowia. Już po zakwalifikowaniu na pierwszy rok studiów można podjąć decyzję, w jakiej grupie będzie się doskonalić swój rozwój fizyczny.

Ośrodek Informatyki ma charakter międzywydziałowy i do zadań tej jednostki organizacyjnej należy m.in.:

- stworzenie i administrowanie pracą uczelnianej, szkieletowej sieci komputerowej łączącej istniejące oraz zbudowane w przyszłości podsieci poszczególnych jednostek organizacyjnych WSI oraz podsieci innych użytkowników, spoza uczelni.
- budowa węzła uczelnianego komputerowej sieci rozległej (we współpracy z Naukową i Akademicką Siecią Komputerową w Polsce – NASK).
- udostępnianie wszystkim użytkownikom usług sieciowych takich np. jak:
 - ☐ E mail – poczta elektroniczna,
 - ☐ Telnet – korzystanie z zasobów innych komputerów,
 - ☐ FTP – przesyłanie plików w sieciach rozległych,
 - ☐ Archie – wyszukiwanie informacji o zasobach sieci rozległych oraz innych w miarę rozwoju sieci rozległych,
- koordynacja prac związanych z rozwojem bazy informatycznej WSI,
- organizowanie szkoleń, pokazów, seminariów itp. związanych z wykorzystaniem sieci i podstawowego oprogramowania użytkowego,
- włączenie innych ośrodków i abonentów spoza WSI do uczelnianego węzła komputerowej sieci rozległej.

Kadrę Ośrodka stanowią pracownicy naukowcy i techniczni poszczególnych wydziałów WSI wspomagani urządzeniami nowoczesnej techniki informatycznej.

Centrum Komputerowego Wspomagania Projektowania Prac Inżynierskich

Hala druku w Zakładzie Poligrafii

Już w 1966 roku ukazała się pierwsza publikacja wydana przez Wyższą Szkołę Inżynierską w Zielonej Górze – „Program wykładów oraz skład osobowy na rok akademicki 1965/1966”. Prace naukowe pracowników naszej uczelni ukazywały się najpierw w *Biuletynach* (pismo powstało w 1969 roku), a następnie – od 1972 roku w *Zeszytach Naukowych*. Tematyka tych pism odpowiada głównym kierunkom działalności naukowo-dydaktycznej Wyższej Szkoły Inżynierskiej.

Nadal wydajemy następujące serie pism ciągłych – nieperiodycznych: „Budownictwo”, „Inżynieria Środowiska”, „Elektrotechnika”, „Mechanika”, „Nauki Społeczne i Ekonomiczne”. W serii „Monografie” publikujemy przede wszystkim rozprawy habilitacyjne oraz cenne prace monograficzne naszych pracowników. Ponadto wydajemy prace zbiorowe –

materiały konferencyjne, materiały ze zjazdów i sympozjów oraz skrypty, podręczniki, materiały pomocnicze i poradniki dla poszczególnych kierunków nauczania.

Część prac drukowana jest w językach obcych – głównie angielskim i niemieckim oraz francuskim, rzadziej – w rosyjskim.

Międzynarodowe kolegia redakcyjne posiadają dwa czasopisma wydawane w języku angielskim – *Discussiones Mathematicae* oraz kwartalnik *Applied Mathematics and Computer Science*. Oba rozpowszechniane są w prenumeracie krajowej i zagranicznej. Oba periodyki posiadają wyodrębnione redakcje.

Utworzenie w 1975 roku uczelnianego Zakładu Poligraficznego pozwoliło nie tylko na zwiększenie ilości wydawnictw, lecz również na wzbogacenie formy edytorskiej publikacji.

W wyniku intensywnego rozwoju wydawnictw i publikacji, w 1977 roku została utworzona specjalistyczna jednostka organizacyjna – Dział d/s Wydawnictw. Przejął on całokształt prac wydawniczych, od ustalania corocznych planów wydawniczych, poprzez sprawy edytorskie, recenzje wydawnicze, kontakty z autorami.

Promocją i rozpowszechnianiem publikacji opracowanych i wydanych w WSI zajmuje się Biblioteka Główna.

Publikacje naszej uczelni wysyłane są do wszystkich wyższych szkół, technicznych w kraju oraz do uniwersytetów, a ponadto prowadzimy bezpłatną wymianę z uczelniami partnerskimi za granicą. Pozycje obcojęzyczne są wysyłane do zagranicznych redakcji abstraktowych w celu umieszczenia ich w powszechnym obiegu informacji naukowo-technicznej. Natomiast sprzedaż wydawnictw odbywa się w Bibliotece Głównej oraz poprzez promocję prowadzoną przez Ośrodek Rozpowszechniania Wydawnictw Naukowych PAN w Warszawie. Realizujemy również indywidualne zamówienia.

Ostatnio każdej ważniejszej publikacji towarzyszy ulotka promocyjna wraz blankietem zamówienia publikacji.

W 1994 r. produkcja wydawnicza zamknęła się drukiem 214 pozycji o łącznej objętości 159 868 arkuszy drukarskich. W ilości tej znalazły się m.in. 4 monografie, 12 zeszytów naukowych, w tym 4 o zasięgu międzynarodowym - wydawane w języku angielskim, 4 skryptów, 10 zeszytów materiałów konferencyjnych oraz kilkanaście pozycji książkowych drukowanych na zamówienie zleciodawców zewnętrznych.

Wizyta Wicepremiera, prof. Aleksandra Łuczaka. Gościowi towarzyszy Wojewoda i Rektor.
Po CICAIE oprowadza mgr W. Woźniak

Uczelnia swe początki i rozwój zawdzięcza autentycznemu zapotrzebowaniu regionu na kwalifikowane kadry inżynierskie. Przed trzydziestu laty województwo zielonogórskie (w dawnym układzie terytorialnym podziału kraju) plasowało się na ostatnim miejscu w Polsce pod względem zatrudnienia inteligencji technicznej w gospodarce regionu.

Uczelnię opuściło dotąd 7.600 absolwentów. Tworzą oni trzon kadry technicznej i administracyjnej przedsiębiorstw i instytucji samorządowych regionu. Zgodnie z opinią prezentowaną przez liderów życia gospodarczego i biznesu, poziomem wykształcenia absolwenci WSI nie ustępują wychowankom politechnik, a w niektórych kierunkach są lepsi (*informatyka, zarządzanie i marketing*). Wielu absolwentów pełni odpowiedzialne funkcje w administracji państwowej i samorządowej, są szefami dużych podmiotów gospodarczych i właścicielami

małych przedsiębiorstw. Wraz z transformacją ustrojową duża grupa absolwentów podjęła pracę na własny rachunek. Dość liczna grupa wyjechała w latach osiemdziesiątych i wcześniej poza granice kraju, by na obczyźnie szukać życiowych szans. Większość z nich pracuje nadal w wyuczonych zawodach, kilkunastu osiągnęło szczyty kariery zawodowej.

U progu lat osiemdziesiątych uczelnia przekroczyła ważną barierę – rozpoczął się proces generowania własnych kadr. Pracownicy, którzy tutaj rozpoczynali pracę jako asystenci lub młodzi adiunkci otrzymali pierwsze nominacje profesorskie. Dziś wśród profesorskiego grona jest kilku absolwentów WSI.

Uczelnia jest organizatorem kilku ważnych, cyklicznych konferencji naukowych, m.in. odbywających się co dwa lata Międzynarodowych Sympozjów Glacitektoniki, corocznych Międzynarodowych Konferencji „Ost-West-

Otwarcie Centrum Języka i Kultury Niemieckiej przez ówczesnego Wicemarszałka Sejmu RP, dr Józefa Zycha. Towarzyszy Wojewoda Zielonogórski, prof. Marian Eckert

Management", jedynych w kraju corocznych Międzynarodowych Sympozjów Naukowych Studentów i Młodych Pracowników Nauki. Konferencje te mają długoletnią tradycję i uznaną renomę.

Pracownicy uczelni biorą udział w programach badawczych sponsorowanych przez Unię Europejską, m.in. w programie „TEMPUS”. Nasi profesorowie są ekspertami organizacji międzynarodowych, są zapraszani do wygłaszania cykli wykładów na uczelniach zachodnich.

W gronie naszej społeczności wyklada siedmiu profesorów z kilku uczelni niemieckich. Szeroka współpraca z zagranicą owocuje wspólnymi publikacjami, podejmowaniem wspólnych tematów badawczych, udziałem w konferencjach naukowych.

Na kierunku *zarządzanie i marketing* studenci uczestniczą w programie praktyk zawodowych w Niemczech. Wśród studentów jest coraz powszechniejsza biegła znajomość języków zachodnich. Sprzyja temu coraz łatwiejsza możliwość wyjazdu na praktyki i staże językowe, bogaty księgozbiór podręczników i wydawnictw anglo- i niemieckojęzycznych oraz prowadzenie wybranych wykładów w językach obcych.

Uczelnia ma coraz większy zasięg oddziaływania. Ciekawe wyniki przynoszą analizy rekrutacji kilku ostatnich lat. Podczas ubiegłorocznej kwalifikacji kandydatów przyjęto na studia dzienne 1.658 studentów. Z miasta i województwa rekrutuje się 57 proc. studentów. Pozostałe 43 proc. reprezentuje 20 województw, z czego 1/3 przypada na województwa ościennie. Obszar rekrutacji „obcych” studentów obejmuje 3/5 powierzchni kraju, przy czym ułamek ten nie obejmuje pojedynczych studentów np. z Lublina, Nowego Sącza, czy Warszawy. Ponad dwustu studentów pierwszego roku pochodzi z województwa legnickiego (mimo, że w Legnicy funkcjonuje filia Politechniki Wrocławskiej). Na studia zaoczne przyjęto na pierwszy rok 955 studentów, z czego ponad połowa pochodzi spoza miasta i województwa zielonogórskiego. Uczelnia staje się więc ośrodkiem ponadregionalnym.

Uczelnia permanentnie podejmuje prace nad stworzeniem warunków do uruchomienia nowoczesnych, przyszłościowych kierunków i specjalności.

Wyższa Szkoła Inżynierska zawsze starała się sprostać potrzebom regionu. Z tych potrzeb ukształtowały się już wcześniej kierunki kształcenia. Na wyraźne życzenie zakładów pracy uruchamiamy studia podyplomowe oraz kursy dokształcające. Duży udział w pracach badawczych mają problemy zgłoszone na zlecenie przemysłu.

Wyższa Szkoła Inżynierska posiada dobrą infrastrukturę dydaktyczną i socjalną. Wskaźniki powierzchni dydaktycznej i socjalno-bytowej na jednego studenta są dużo lepsze niż w dużych ośrodkach akademickich.

Uczelnia zlokalizowana jest w zwartym kompleksie zabudowań, zajęcia odbywają się w obiektach oddalonych od siebie maksimum 300 m, na miejscu są akademiki, hala sportowa, boiska. Bez potrzeby wyjazdu do miasta można zjeść obiad w studenckiej stołówce, czy uzyskać opiekę lekarską w akademickiej przychodni. Na miejscu jest aula i bogata oferta kulturalna i rozrywkowa. Kompleks zabudowań akademickich nie jest zamknięty.

Z różnorodnej oferty kulturalnej i sportowej korzystają również mieszkańcy Zielonej Góry.

Rozwój uczelni jako silnego ośrodka naukowego, badawczego i dydaktycznego ma szczególne znaczenie w sytuacji, gdy po drugiej stronie zachodniej granicy utworzono kilka nowych uczelni niemieckich.

Uczelnia na trwałe wrosła w naukowy i kulturowy pejzaż regionu. Spośród jej pracowników – po 1989 roku dwóch było parlamentarzystami, kilku – radnymi. Po zmianach ustrojowych dwóch kolejnych wojewodów i jeden wicewojewoda wywodzi się z grona naszych nauczycieli akademickich.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze jest dotąd jedyną uczelnią techniczną na Środkowym Nadodrzu. W blisko trzydziestoletniej historii stała się ważnym centrum intelektualnym, oddziałującym na życie umysłowe społeczeństwa regionu, z którym trwale i mocno jest związana.

Rektor w towarzystwie Wojewody wita Wicepremiera Grzegorza Kołodkę

Baza dydaktyczna uczelni pozwala na kształcenie około 4,5-5 tys. studentów w trybie studiów dziennych oraz około 3 tys. w trybie studiów zaocznych. Ostatnio oddane zostały do użytku dwa obiekty dydaktyczne: łącznik biblioteczny, w którym znajdują się m.in. magazyny książek, wypożyczalnia, czytelnia główna i sale dydaktyczne oraz budynek przeznaczony dla Studium Języków Obcych, w którym znajduje się m.in. Centrum Języka i Kultury Niemieckiej, dysponując m.in. 13 salami dydaktycznymi, trzema laboratoriami językowymi wraz z zapleczem. Uczelnia część pomieszczeń (w tym 2 budynki) udostępnia innym podmiotom gospodarczym, jednak w przypadku wystąpienia potrzeb dydaktycznych i możliwości finansowych w zakresie ich wyposażenia zostaną one przeznaczone dla celów dydaktycznych.

Teren rekreacyjny. W głębi budynki zakładowe

Baza socjalno-bytowa studentów jest bardzo dobra. Stołówka uczelniana może wydawać około 1,4 tys. obiadów – wydaje około 700. Jeszcze w ubiegłym roku każdy student, który chciał otrzymać miejsce, w DS-ie mógł je dostać. Obecnie po raz pierwszy od kilku lat, w wyniku zwiększonego naboru wszystkie miejsca w akademikach są zajęte. Jednocześnie podjęto działania mające na celu zwiększenie możliwości noclegowych dla studentów, wydzierżawiając na dogod-

nych warunkach hotelowiec zakładów mięsnych. W dalszej perspektywie przewiduje się wykupienie hotelowca, co znacząco zwiększy bazę noclegową studentów.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze posiada prawidłową strukturę zatrudnienia, co warunkuje wzmocnienie kadry. Z analizy zaawansowania prac habilitacyjnych wynika, że co roku powinno się odbyć 3-6 kolokwium habilitacyjnych naszych pracowników. Należy zauważyć, że uczelnia przekroczyła tzw. próg generacji własnych doktorów habilitowanych, tzn. do kolokwium habilitacyjnych dochodzą absolwenci WSI. Jednocześnie duża grupa asystentów realizujących prace doktorskie rokuje w ciągu roku obronę 5-8 doktoratów.

Położenie geograficzne uczelni – na Środkowym Nadodrzu stawia uczelnię w sytuacji konfrontacji w zakresie rozwoju szkolnictwa wyższego z dynamicznie rozwijającym się szkolnictwem wyższym u zachodnich sąsiadów. Jednocześnie oczekiwania regionu, środowisk twórczych oraz zakładów pracy wymuszają rozwój. Można zatem stwierdzić, że Wyższa Szkoła Inżynierska „jest skazana na rozwój”.

Budowa domu dla kadry

Spis treści

Rektorzy uczelni w trzydziestoleciu	3
Rozwój uczelni w latach 1965-1995	7
Organizacja kształcenia i rozwój uczelni w latach 1965-1995	9
Współczesne oblicze uczelni	23
Struktura organizacyjna.....	25
Kadra naukowo-dydaktyczna	26
Studia i studenci.....	29
Samorząd i ruch studencki	33
Badania naukowe	34
Współpraca zagraniczna	37
Baza materialna uczelni	40
Plan sytuacyjny WSI.....	44

Wydziały i jednostki międzywydziałowe	45
Wydział Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej	47
Wydział Elektryczny	52
Wydział Mechaniczny	58
Wydział Podstawowych Problemów Techniki	62
Biblioteka Główna	69
Studium Języków Obcych	71
Centrum Języka i Kultury Niemieckiej	72
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu	73
Ośrodek Informatyki	75
Działalność wydawnicza	76
Dorobek i znaczenie uczelni	78
Perspektywy rozwoju uczelni	82